# Peymana Sêyem

# Peymana
# Sêyem

Berhevokek ji eşkerekirinên îlahî ji xebata eşkerekirinê ya 12-cildî *Pirtûka Jiyana Rastîn*

Berhema 12-cildî *Libro de la Vida Verdadera* (Pirtûka Jiyana Rastîn) mîrasek e ji bo tevahiya mirovahiyê

û li cem ... hatiye tomarkirin

"Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" li Bajarê Meksîkoyê

bi hejmarên 26002, 20111 û 83848.

Agahiyên zêdetir derbarê çapa Spanî ya resen de: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, P.O. Box 888, Mexico City, C.P. 06000

Werger û berhevkarî:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Ji: Cotmeh 2016

Edîtorî (rêzikên nû yên rastnivîsê û sêwirandin):
Xizmeta Pirtûkan ji bo Jiyanê
Manfred Bäse
(jixwe mirî)

Mafê weşanê li gorî Beşa 2 ya Qanûna Mafê Weşanê ya Almanî (UrhG):

**Sal:** 2026

**ISBN:** 9789403965765

**Sêwirana bergê:**
Bookmundo Cover Generator

**Portala weşanê:**
**Bookmundo**
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Hollanda
info@bookmundo.com

**Li Almanyayê ji aliyê**
CPI Books GmbH

Pirtûkxaneya Neteweyî ya Almanyayê vê weşanê di Bibliyografyaya Neteweyî ya Almanyayê de tomar dike (du nusxeyên depoyê dê ji DNB re bên şandin)

Ev berhem, tevî hemû beşên wê, di bin Beşa 2 ya Qanûna Mafê Nivîskariyê ya Almanyayê (UrhG) de bi mafê nivîskariyê tê parastin. Her bikaranîneke bê destûra nivîskar qedexe ye.

***Peymana Sêyem*** heta îro bi fermana Îsa Mesîh û li ser bingeha vê çapa Almanî, bi bikaranîna bernameya wergerê ya DeepL (Guhertoya Karsaziyê) – DeepL – lînka daxistinê: www.DeepL.com/Translator , bo nêzîkî 35 zimanî hatiye wergerandin.

Ev nivîsên Almanî yên resen in, ji aliyê Gotthold Göltenboth ve hatine wergerandin û ji hêla Reichl Verlag ve hatine weşandin. Divê ev di paqijiya xwe ya resen de bên parastin û naveroka wan neyê guhertin. Kirina vê yekê dê bibe guneh û dê bibe sedema darizandina xwedayî.

**Anna Maria Hosta** (navê giyanî) li ser navê Xudan, Îsa Mesîh, Xwedayê me, xwediyê van nivîsan, berpirsiyarê sererastkirin û wergeran e.

Navê rastî: Anna-Elisabeth Hoss
Cihê nîştecihbûnê: Freiburg im Breisgau
E-name: hoanna64@yahoo.com
Malper: https://www.anna-maria-hosta.de

Gotinên Xudan ji Anna Maria Hosta re:
Li gorî Mesîh, wateya 'Hosta' ev e:
Hos – paşnav - t – Mêvandar - A – Anna – di sala 2017an de ji Mesîh wergirtiye
25 Adar 2017Îsa ji Annayê re dibêje: "Deman Mohre" … û paşê Ew dibêje:
*"Ji vê sûdê werbigire. Min îro te hilbijartiye da ku hînên Min werbigirî û wan bigihînî mirovan."*
*"Divê tu hîn bî ku peyama Min li seranserê cîhanê belav bikî."*
*"Divê mafê kopîkirinê li ser van pirtûkan tune be, ji ber ku ew ji bo hemû mirovan in."*

*Tomarkirina li cem 'Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública' li Bajarê Meksîkoyê, bi hejmarên 26002, 20111 û 83848, di sala 2019an de, 70 sal piştî mirina nivîskara Spanî Anna Maria von Jesus di sala 1949an de, qediya.*

*Tekst niha ji aliyê Anna Maria Hosta ve li Pirtûkxaneya Neteweyî ya Almanyayê tê tomarkirin.*

Ev tiştê ku Îsa Mesîh dibêje ye:

… "Ez dixwazim ku hûn, ji bo pêkanîna pêxembertiyên Min, bi van gotinên ku Min dane we, cildên pirtûkan amade bikin, û paşê jêgirtin û şîroveyên wan çêbikin û bigihînin bala mirovên xwe." (6, 52 *)

** Hejmara ber xala dehyî behsa hejmara rênîşanê dike, û hejmara piştî xala dehyî behsa hejmara ayetê di 12 cildên pirtûka *Pirtûka Jiyana Rastîn* de dike.*

… "Bi vê pirtûkê, ya ku mirovahî dê di dawiyê de wekî Peymana Sêyem nas bike, divê hûn doza Min biparêzin. Mirovahî tenê Qanûna 'Serdema Yekem' û tiştên ku di Peymanên Yekem û Duyem de hatine nivîsandin, dizane. Lê Peymana Sêyem dê niha tiştên ku mirovan ji ber kêmasiya amadekarî û têgihiştinê guherandine, yek bike û rast bike." (348, 26)

… "Ev dengê ku bang li we dike, dengê Mamosteyê Xwedayî ye. Ev peyv ji Wî ye ku her tişt afirandiye. Cewherê vî karî dê bibe kevirê bingehîn ku hemû nîzamên pêşerojê dê li ser wî bisekinin. Yê ku hêza wî heye ku her tiştî bike, dê dilên we yên kevirî veguherîne perestgeheke evîn û bilindbûnê, û dê ronahiyê vêxe li cihê ku tenê tarîtî hebû." (50, 2)

**Têbînî ji bo xwendevan:**

Mirov ji laşê xwe zêdetir e. Ew di nav laşekî cîhanî de hebûneke ruhanî ye. Ev hebûna ruhanî ji ruh û giyanê pêk tê. Ruh bi rêya giyanê laş rêber dike.

Di zimanê rojane de, 'ruh' û 'nêf' gelek caran wek hevwate tên bikaranîn. Ev bi taybetî ji ber hînkirinên Dêra Katolîk e.

Di nivîsên Spanî yên ku ev werger li ser bingeha wan hatiye amadekirin de, têgeha 'espiritu' ji bo her du têgehan tê bikaranîn, ji bilî wan beşan ku tê de her du têgeh bi hev re tên behskirin û têkiliya wan a bi hev re tê zelalkirin.

Di van rewşan de, ji bo ku cudahiya pêwîst were çêkirin, peyva 'ruh' wekî peyva Spanî ya ji bo 'wijdan' û 'hişmendî', ango 'conciencia', hatiye wergerandin.

Ji ber ku wergerek yekreng a ku di guhertoya Almanî de ji bo 'espíritu'yê peyveke yekane bikar bîne dê bibe sedema nezelaliyê, wergeran, li gorî zanîn û baweriya xwe ya herî baş, hewl dane ku 'espíritu'yê li gorî ravekirinên ku li jor hatine dayîn, wekî 'Geist' (ruh), 'Seele' (nêf) an jî 'Geistseele' (ruhê giyanî) wergerînin.

Ji xwendevanan tê xwestin ku di rewşên gumanê de, nivîsên wehyetan li gorî wateya wan a mebestî şîrove bikin.

# Pêşgotin

Ev pirtûk, hilbijarkeke kurtkirî ya beşan ji 12 cildên wehiyên îlahî yên ku di navbera salên 1956 û 1962an de li Meksîkayê di bin sernavê "Libro de la Vida Verdadera" de hatine weşandin, dihewîne. Di van wehyetan an jî hînkirinan de, Xwedê xwe wekî Afirîner, Dadger û Bav, û Mesîh jî wekî "Peyva" Wî û wekî Mamosteyê Îlahî yê Hikmetê ji Xwedê, di yekîtiya Ruhê Pîroz de bi Wî re, eşkere kir.

Ne karekî hêsan bû ku ji nav xezîneya berfireh a nivîsên hînker, wan beşan bibînin û hilbijêrin ku ji aliyê naverok û ziman ve ji bo berhevokeke li gorî mijarê hatî organîzekirin herî guncaw bûn, û yên ku ji bo mijarên têkildar bêgundewar bûn da ku ew bi awayekî herî berfireh werin pêşkêşkirin. Her wiha diyar bû ku, di hin rewşan de, ji bo ragihandina gotineke taybet a di ayetekê ji çapa resen de, pêwîst bû ku çend ayetên pêwendîdar di berhevoka Almanî de werin tevlîkirin. Di rewşên din de, pêwîst bû ku tenê beşek ji ayeteke resen a dirêjtir a ku hêmanên temayî yên cuda dihewand, were tevlîkirin.

Ji ber vê yekê, di hin rewşan de, pêwîstî bi pênaseyeke pêvek hebû da ku zelaltir bike. Lêbelê, wek qaîdeyek giştî, girîngiyeke mezin dida bikaranîna Almaniyeke xweş û têgihîştî, û ji ber vê yekê gelek caran ji wergera herfî dihat dûrketin heke ew ecêb bihîstiba. Ji ber vê yekê, di hin rewşan de, ji bo zelalkirina zêdetir pêdivî bi pênaseyeke jêrîn hebû. Lêbelê, wek qaîdeyek giştî, girîngiyeke mezin jî diyarî bikaranîna şêwazek Almanî ya xweş û têgihîştî hat dayîn; ji ber vê yekê, gelek caran ji wergera herfî dûr diket, heke ew ji aliyê zimannasî ve nerehet bûya û heke wateya beşa navborî bikarîbûya bi Almaniyeke baş bê îfadekirin bêyî ku naveroka wê were xerakirin.

Her çend berdevk, dema ku di rewşa ekstaziyê de bûn, bi awayekî hişmendî di formulekirina wehyan de cih nedigirtin û tenê kapasîteya xwe ya zimanî û têgihîştinê ya kêm-zêde pêşketî wekî amûrek ji bo wehyê îlahî peyda dikirin, û her çend fesahiya wehyan ji kapasîteya wan a asayî ya îfadeyê pir zêdetir bû, lewma zelaliya zimanî û hêza îfadeyê ya wehyan dîsa jî girêdayî amadekariya giyanî û psîkolojîk û ferhenga peyamberê têkildar bû.

Pirsgirêkeke taybet wergerandina peyvên 'Ruh' û 'ruh'ê li gorî wateya resen derdixist, ji ber ku di weşanên Spanî de bi tevahî peyvên 'alma' an 'anima' ji bo 'ruh'ê nînin û li şûna wê peyva ji bo 'Ruh'ê: 'espíritu' tê bikaranîn. Ji ber vê yekê, di hin rewşan de, biryara ka gelo 'espíritu' divê di wateya xwe ya resen de wekî

'Ruh' were wergerandin an wekî 'ruh' pir dijwar bû û diviyabû ku li gorî zanîn û baweriya me ya herî baş bihata dayîn. Sedema vê tevliheviya carinan di bikaranîna têgehan de ne di xweyê wehiyên îlahî de bû, lê belê di adetên zimanî yên wan kesên ku peyv ragihandin û di xeletfêmkirinekê de bû di dema berhevkirin û weşandina yekem a 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN' de li Meksîkayê.

Ev berhevoka ku li gorî mijaran hatiye organîzekirin, armanc dike ku alîkariya xwendevanên eleqedar û hemû kesên ku ji bo zanîn û rastiyê hewl didin bike, da ku nêrîneke berfireh li ser tiştê ku Ruhê Xwedê di nav gelek peyaman de li Meksîkayê berî dawiya sala 1950'an eşkere kiriye, bi dest bixin, ango, di serdema di navbera salên 1884 û 1950'an de, wek peyam û rênîşaneke nû ji bo mirovahiyê hatiye eşkerekirin. Lêbelê, berî her tiştî, armanca wê ew e ku xwendina berfireh û têgihiştina kûrtir a hînkirinên Ruh, ango Peyva nû ya Xwedê, hêsan bike û teşwîq bike.

Bi saya avahiya tematîk a zelal, tabloya naverokê derfetê dide xwendevan ku bi lez mijar û beşên ku niha bala wî/wê dikişînin an jî ji bo danûstandina bi kesên xwedî nêrînên cuda re an jî ji bo nîqaşê bi bawermendên din re hewce dike, bibîne.

Erk û destûra berhevkirina vê berhevokê di vê şêweyê de û di bin vî sernavî de ji aliyê Mesîh bi xwe ve di Peyva wî ya nû de hat dayîn. Her beşa pirtûkê behsa mijarekê dike (ji bilî Beşên 61 heta 63) û ji bo kesên ku eleqeya wan a taybet pê heye, heta bêyî zanîna pêşîn a beşên berê jî, tê fêmkirin. Lêbelê, ji bo têgihiştineke temam a hînkirina ruhanî, xwendineke sîstematîk a berhemê ji beşa yekem heta ya dawî tê pêşniyarkirin û pêwîst e.

Beşên 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 û 65 bi taybetî ji bo avakirina rojane û rêberiyê guncaw in; di vî warî de, divê baldariyeke taybet jî li ser hînkirinên temam ên di wergerên Almanî yên 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN' de bê dayîn. 'Libro de la Vida Verdadera', ku li pirtûkfiroşan bi rêya peyda dibin. Ji van, xwendevan an bawermendê eleqedar dikare têgihiştinekê bi dest bixe ka îfşayên îlahî bi giştî çawa pêk hatine, û dikare, dema ku wan û her weha vê Peymana Sêyemîn dixwîne, kêfxweşiyeke kûr û ronakbîriyê ji bo hiş û dilê xwe biceribîne. Bila ev ji bo hemû mirovên xêrxwaz pêk were.

Edîtor

## Pêşgotin 2

Piraniya Xiristiyanan, ji kîjan mezheb an koma olî dibe bila bibe, dê sernavê vê pirtûkê, 'Peymana Sêyemîn', wekî serbilindî û zêde-xwe-hesibandinê bihesibînin, ji ber ku bi vê yekê ev berhema wehyê nû tê xistin asta Peymanên Kevin û Nû yên Kitêba Pîroz, ku ew wan wekî Nivîsarên Pîroz û bingeha baweriya xwe dihesibînin—di xwe de temam û hewcedarê berdewamî an berfirehiyê nîne.

Lêbelê, her kesê ku bi rastî di Încîlê de zana be, dê hay jê hebe ku ev nêrîna kevneşopî di hînkirinên desthilatdar ên Îsa de, wekî ku di Mizgîniyên Peymana Nû de ji me re hatine ragihandin, tu bingehek wê nîne. Berevajî vê yekê! Di axaftinên xwe yên xatirxwestinê de, Îsa gelek caran behsa vegera xwe kir û, di vê çarçoveyê de, behsa 'Ruhê Rastiyê', 'Alîkar', 'Ruhê Pîroz' kir, yê ku wê demê 'me ber bi hemû rastiyê ve bibe'.

Şandî Pawlos baweriya xwe ya li ser eşkerekirineke mezin a Xwedê di pêkanîna serdeman de bi van gotinan anî ziman: 'Çimkî niha ez di neynikê de, bi nezelalî dibînim, lê wê demê ez ê rû bi rû bibînim.' (1 Kor. 13:12)

Armanca vê pêşgotinê ew e ku ji Xiristiyanên bawermend re, û bi rastî jî ji hemû xwendevanên eleqedar ên vê pirtûkê re, têgihiştineke rastîn a derbarê koka wê, û ya away û şert û mercên derveyî yên ku soza Îsa ya vegera wî tê de pêk hat, peyda bike; ji ber ku, tevî îfadeyên di nav wehyan bi xwe de, wekî din dibe ku hin pirs bêbersiv bimînin û bibin sedema guman û şaşfêmkirinan. Armanca vê pêşgotinê herwiha ew e ku têgihiştina wê yekê hêsan bike ku Ruhê Xwedê di wehiyê xwe ya nû de, wekî Peymana Wî ya Sêyemîn, çi ji bo mirovahiyê li pey xwe hiştiye.

Wekî ku her xwendevanekî vê Peyva nû ya Xwedê dikare bi xwe bibîne, ew xwedî desthilat, şehrezayî û hezkirina herî bilind e. Ew pêkanîna soza Îsa ya vegera wî 'di ewr de' (Lûqa 21:27) ye, ku — bi awayekî sembolîk di zimanê Ruh de — tê wateya: di wateyeke giyanî de. Ji ber vê yekê, ev Peymana Sêyem a Xwedê, wekî kurteyek bi awayekî tematîk avakirî ya wehiyên îlahî yên li Meksîkayê, şahidiyeke rastîn e ji bo vegera Mesîh 'di Ruh de'; ew peyam û hînkirina wî ya hemdem e ji bo mirovahiyê di şêweyekî kurtkirî de.

Ev Peyv ji bo mirovên îro wekî rêberiyeke ruhanî hatiye mebestkirin, ku wan ber bi têgihiştineke baştir û kûrtir a Xwedê, xwe, wateya hebûna wan a li ser rûyê erdê, û bûyerên ku di jiyana wan a şexsî de bi serê wan de tên, û her wiha bûyer û guhertinên ku bi awayekî neçarî bi destpêka 'Serdema Ruhê Pîroz' re tên, bibe. Abidê serdema navîn Joachimê Fiore, û gelekên din piştî wî, behsa vê demê

kirine. Ev Hatina Padîşahiya Aştiyê ya Mesîh a li ser rûyê erdê ye, ku ji dema pêxemberan ve ji mirovahiyê re soz hatibû dayîn.

Bi vegera giyanî ya Mesîh di Peyvê de, ev serdema Ruh û giyanîbûna mirovahiyê jixwe dest pê kiriye, û Mesîh bi peyva xwe ya nû ya hezkirinê rêya wê nîşan daye.

Berevajî hemû hêviyên Xiristiyantiyê, bûyera navendî ya Vegera Duyemîn a Mesîh ne tiştekî ku hêj were ye, lê jixwe beşek ji dîrokê ye: ew di navbera salên 1866 û 1950'î de di bêdengiyeke tam de pêk hat, ku ji aliyê 'cîhana berfireh' û Xiristiyantiyê ve nehat dîtin û nehat guhdarîkirin! Ne di dilê Xiristiyantiya Rojava, li Romayê de, ne jî di navenda perestina Ortodoks de li Çiyayê Athosê, ne jî, wekî ku gelekan hêvî dikir, li bajarê kevnar ê Cihû-Xiristiyanî yê Orşelîmê, ne jî di çarçoveya teolojiya Protestan û felsefeya olê de, lê li welatekî bi navê Cîhana Sêyemîn: Meksîkayê! Û heta li wir jî, ne di nav Dêra Katolîk a serdest de bi hemû hêz û heybeta wê, lê di hawîrdoreke hejariyê û bêqîmetiyê de di nav gelê sade û bêsifir de li derdorên derve an navçeyên dûr ên Bajarê Meksîkoyê, û ji wir ber bi derve tîrêj dide û li seranserê welêt belav dibe. Kê li benda vê yekê bû?

Hatina Duyemîn a Mesîh di şiklê wehiyên ku bi awayekî ruhanî ji Mesîh dihatin wergirtin, bi rêya mirovên ku ji aliyê Wî ve di rewşeke ecşîtîyê de hatibûn hilbijartin, di nav civat an jî biratiyên nû-damezrandî, karîzmatîk û xiristiyan-ruhparêz de bû rastî.

Beşeke mezin ji van wehyetan di salên beriya 1950'î de bi awayekî stenografîk hatin tomarkirin, ji nû ve hatin nivîsandin, û paşê di 12 cildan de di bin sernavê 'Libro de la Vida Verdadera' de, ku tê wateya 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN', hatin weşandin. Di van salên dawî de, hemû hînkirinên berê bi awayekî berfirehtir û kûrtir hatin dubarekirin. Ev pirtûk berhevokeke bi baldarî hatî hilbijartin ji nivîsên vê xebatê dihewîne ku hemû mijarên tê de cih digirin, vedigire.

Ev berhevoka hînkirinên Mesîh, ligel beşên jê hatine wergirtin ên ku li gorî temayan hatine rêzkirin, ji aliyê Xudan ve ji destpêkê ve wekî Peymana Wî ya Sêyemîn ji bo mirovahiyê, û bi taybetî ji bo Xiristiyantiyê, hatibû mebestkirin. Armanca vê pêşgotinê ew e ku rastiya vê daxuyaniya giran ji xwendevan re zelal bike.

Li gorî Peyva Xudan, sedema hilbijartina Meksîkayê wekî welatê ku di Nivîsarên Pîroz de ji bo Vegera Duyemîn a Mesîh hatiye destnîşankirin ew e ku bav û kalên xwecihî yên niştecihên îro bi navê Wî şehîd ketine û ji aliyê dagirkerên Spanî ve bi zorê 'Mesîhî' hatine kirin. Wekî din, di nav sedsalên zordestî û koletiyê de, ev gel

û neviyên wan ên îroyîn, ji gelên din ên cîhanê, bi taybetî ji Ewropiyan, xwedî ruhekî mezintir ê biratiyê, mirovahiyê, dilnizmî û tehemuliyê bûne. Ji ber vê yekê, di roja îro de gelek giyanên gihîştîtir ên ji 'Geli Îsraîlê' yê kevnar û bijartî di nav gelê Meksîkî de hatine dinê û şahidî li pêkanîna sozên ku ji 'Îsraîla Ruhî' re hatine dayîn, kirine.

Jidayikbûna Îsa jî—hatina yekem a Mesîh bo cîhanê—ne li navendên hêz û şaristaniyê yên Romayê an Yewnanîstanê, ne jî li navenda çandî ya Cihûyan a Orşelîmê, lê belê li derdorên wê, di şert û mercên sade de pêk hat; û war û qada sereke ya çalakiya Îsa Celîlê bû, ku ji aliyê Cihûyên Orşelîmê ve dihate biçûkxistin. Di vî warî de, nivîskarên kevnar, bi ruhekî serdestiyê, gotibûn: 'Gelo ji Nazaretê tiştekî baş dikare derkeve?' Divê teologên îroyîn heman şaşî û xeletiyê nekin û, ji ber hesteke serdestiya rewşenbîrî, bi dizî nefikirin: 'Gelo ji Meksîkayê tiştekî baş û mezin dikare derkeve?'

Çi delîl hene ku nîşaneyên ruhanî yên li wir bi rastî ji eslê îlahî ne? Berî her tiştî, wehiyên bi xwe, ku bêguman bi ruh û zîhniyeta Mesîh û bi hezkirin û rehma Bavê Ezmanî tije bûne. Kîjan dilê mirovî dikare li hember vê yekê bêbandor bimîne? Hikmet û kûrahiya raman, wehî, şîret û hînkirinan jî ji bo Nivîskarê wan şahidiyeke eşkere dikin. Kîjan ruhê xapînok dikare bi niyetên pîs van hemûyan bi derewî çêbike? Ev niyetên wisa dikarin çi şêweyî bin, dema ku ev hînkirin tenê dikarin ji bo baştirkirin, pêşxistin û rûmetdarkirina mirovahiyê xizmetê bikin?

Sedemek din a ku rastbûna van wehyetan wekî Peyva nû ya Xwedê piştgirî dike, ew rastî ye ku ew di heyameke wisa dirêj de û bi rêya gelek kanal û cihên wehyê yên cuda hatine ragihandin, lê dîsa jî xwedî karakter û ruhê yekgirtî ne û bi zelalî îşaret bi çavkaniyeke yekane ya wehyê dikin. Çi hêzeke tarî dikare xwedî wê şiyanê be ku bi dehsalan li seranserê welatekî tiştekî wisa wekî lîstikeke xapînok aşkar bike — ji bo heqaretê li Xwedê bike? Ev yek bi tenê ne mimkun e û Xwedê, wek Bavê hezkirî yê zarokên xwe yên mirov û Rêberê herî bilind ê çarenûsên cîhanî, dê tu carî destûrê nede vê yekê.

Sedemên din ên qayîlker ji bo reseniya van wehyetan wekî şahidiyek ji bo vegera giyanî ya Mesîh di Peyvê de, paralelên di navbera sozên Îsa yên derbarê vegera Wî û 'nîşanên' wê de, û bûyerên li Meksîkayê di serdemek ji rûdana bûyerên erdhejîner û veguherîner de, di nav de du şerên cîhanî, ne. Di vî warî de, divê amaje bi pêşgotina di Cildê I yê 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN' a bi navê 'Têgihiştina Duyemîn a Mesîh wekî ku di Sozên Încîlî de Tê Nîşandan' were kirin, her weha bi lêkolîna Ernesto Enkerlin a bi navê 'Xebata Ruh a Xwedê', ku her du jî ji aliyê Reichl Verlag ve hatine weşandin.

Şahidiyeke girîng derbarê vê herêma cîhanê de—û bi vî awayî her weha derbarê Meksîkayê wek cihê vegera giyanî ya Mesîh de—di sedsala 19an de ji aliyê Jakob Lorber, yê ku wek 'Nivîskarê Xwedê' tê nasîn, ji Xiristiyantiyê re hat dayîn. Di xalekê de di berhema xwe ya mezin a wehyê nû de, Îsa behsa vegera xwe ya giyanî dike ku dê li welatekî li wê aliyê okyanûsê mezin, ango Atlantîkê, pêk were (Gr. Mizgîniya Yûhenna 94, 14–15). Ma ev yek nabe sedem ku bawermendên wehiyên Lorber, û hemû Mesîhiyên ji aliyê ruhanî ve hişyar, ji xwe bipirsin ka gelo ev pêxemberî jixwe pêk nehatiye, û lêkolîn bikin ka gelo tiştek li yek ji welatên parzemîna Amerîkayê qewimiye ku vê îdiayê dike û herwiha li gor wê jî dijî? Lêbelê, pîvana darizandinê divê ne tenê mezinahiya zanîna eşkerekirî ya afirandinê be, lê berî her tiştî hezkirin û şehrezayiya xwedayî ya ku tê de hatiye îfadekirin be.

Bûyereke wiha bi rastî qewimî û di destpêka salên 1860î de li Meksîkayê dest pê kir. Mirovekî sade yê ji gel bi navê Roque Rojas, di 23ê Hezîrana 1861ê de, yekemîn ezmûna xwe ya gazîbûnê bi rêya Mîkailê Melekê Mezin û xewnerekê jiyabû, ku tê de mîsyona wî wek pêşengê Xudan ê li ser rûyê erdê jê re hatibû ragihandin.* Piştî ku bi riya xeyaleke din a mezin qanih bû ku banga wî ya îlahî rast e, wî dest pê kir ku ji kesên din re behsa peyam û xeyalên ku di dema haleteke ecşîtîyê de wergirtibûn bike, û bi vî awayî, bi riya qanihkirin û pêbaweriya xwe, hêdî hêdî civateke bawermendan li dora xwe kom kir. Bi saya diyariya şîfaya ruhanî ya ku paşê jê re hat, ew bi berfirehî hate naskirin û ji aliyê hemû kesên ku li alîkarî û şîretê digeriyan ve gelek bi qîmet dihat dîtin. Wî cihê xwe yê yekem ê îbadetê ava kir, li wir, di 1ê Îlona 1866an de, Elias cara yekem bi riya wî axivî û heft jin û mêr wekî rêberên civatên nû-damezrandî hatin destnîşankirin, ku ev yek Heft Môhrên serdema têkildar di dîroka xilasiyê de sembolîze dikir.
** Agahiyên berfirehtir derbarê vê yekê de di pêşgotina *Die Dritte Zeit* (Serdema Sêyemîn), ku ji aliyê Reichl Verlag ve hatiye weşandin, de tên dîtin.*

Dema ku beşdarên kombûneke di Hefteya Pîroz a sala 1869an de, rêz û dilsoziya ku Roque Rojas ji wan hêvî dikir nîşan nedan, ew bi hêrseke pîroz ket û wî ew eşkerekirinên îlahî yên ku heta wê demê bi rêya Îlyas wergirtibûn, tune kirin. Wî cihê kombûnê girtî ragihand, û bi vî awayî karê xwe yê pîroz berî dema wê bi dawî anî. Lêbelê, tovê baş ê ku wî çandibû, li cihên din şîn bû û geş bû, û bi salan şûnde, di sala 1884an de, di yek ji civatên Heft Mûhrên de, Mesîh bi xwe cara yekem bi riya medyûmeke jin a ku ji mîsyonê re dilsoz mabû, axivî. Ji wê demê û pê ve, wehiyên îlahî bê navber, nifş bi nifş, heta dawiya sala 1950î berdewam kirin.

Di vê heyamê de hejmara civatan û bawermendan bi berdewamî zêde bû, wisa ku ev tevgera xiristiyan-ruhparêz—ya ku Mesîh wekî xebata xwe ya Ruh pênase kiribû—di dawiyê de li seranserê welêt çend sed civat û bi hezaran şopîner di nav xwe de lihewand.

Bawermend her sibeha Yekşemê bi awayekî birêkûpêk li salonên xwe yên dêrê yên sade an jî li cihên taybet diciviyan, û li ku derê yek an jî zêdetir peyamber hebûn, Ruhê Xwedê li gorî pêdivî û qebûlkirina guhdaran, di heman demê de xwe dida nasîn.

Hefteyê carekê, ayînên şîfayê dihatin lidarxistin, ku di wan de cîhana giyanî ya Xwedê bi awayekî giyanî bi rêya hînkirin, şêwirmendî û şîfayê xwe diyar dikir. Gelek şîfayên giyanî yên laş û giyanê çêbûn, lê mixabin ev nehatin nivîsandin an ji bo nifşên paşerojê nehatin belgekirin. Diyar e ku ew wek tiştekî ne awarte an jî ne hêjayî şopandinê dihatin dîtin.

Bi rawestandina wehiyên îlahî û yên ji cîhana giyanî ya Xwedê, yên ku Xudan demeke dirêj berê ragihandibû û biryar dabû, di dawiya sala 1950'an de li ser ' ', di nav Karê Ruhî de qetîbûneke kûr çêbû: şikeftiyek di navbera wan civatên ku pabendî vê fermana Mesîh bûn û xwe ji wehiyên giyanî yên din dûr girtin, û wan civatan û serokên civatan ên ku pêbendî wê nebûn û niha destûr didan ku medyûmên wan bikevin rewşeke wek xewlê, û bi vî awayî derî ji cîhana giyanên jêrîn û ji giyanên xapînok re ji bo îfşeyên derewîn ên Mesîh û giyanan vekirin.

Mixabin, van civatên serneranber ji bo gelê gelemperî ji yên ku dilsoz mabûn pir balkêştir bûn, yên ku endamên wan bi giranî li komên biçûk belav bûn an jî derbasî aliyê din bûn, ji ber ku aliyê din ji bo têrkirina tîhiya mirovan a ji bo şahî û hestên xurt, ji îbadetên bêdeng ên ku tê de beşek ji hînkirinan dihat xwendin û li pey wê wateya wê dihat nîqaşkirin, tiştên zêdetir pêşkêş dikir.

Tevî van şert û mercên nebaş, piştî sala 1950'an komek jin û mêr, ku piraniya wan peyamhênerên berê bûn, dest bi komkirina peyamên ku li seranserê welêt belav bûbûn kirin, bi mebesta ku wan di şiklê pirtûkê de biweşînin û bigihînin mirovahiyê. Di vê yekê de, wan bi giranî xwe dispêra kopiyên destnivîsên bi makîneya nivîsandinê hatibûn nivîsandin, ku ji aliyê nivîskaran bi xwe ve ji notên kurt ên di civînan de hatibûn girtin hatibûn amadekirin, û paşê li ser daxwazê wek kopî hatibûn belavkirin. Hejmareke mezin ji destnivîsên cuda yên peyaman hatin berhevkirin, ku ji wan di dawiyê de 366 ji bo tevlîkirina di cildên berhevkirî yên 'Libro de la Vida Verdadera' de, bi Îngilîzî: 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN' (BOOK OF TRUE LIFE), hatin hilbijartin.

Her çend ev ji ber vê yekê tenê beşek ji hemû peyaman temsîl dikin—bi taybetî yên ji salên dawî yên beriya 1950'î—wekî ku ji komeke mezin a destnivîsên peyaman ên ku xuya ye nehatine weşandin û ji mîrateya medyûmekî berê ne û tenê di van demên dawî de 'derketine holê' diyar dibe—li ber çavê vê hejmara mezin a peyaman, dikare were texmînkirin ku, bi giştî, ew hemû tem û hînkirinên ku Ruhê Xwedê dixwest bigihîne mirovahiyê û yên ku Wî dixwest ew li ser ronî bikin, dihewînin, da ku ew riya ber bi paşerojeke geştir ve bibînin.

Di sala 1962an de, berhevoka yekem a Almanî ya vê xebata temam li Almanyayê di bin navê 'Die Dritte Zeit' (Serdema Sêyem) de hate weşandin, ku cara yekem peyva wahî ya Xudan ji bo çembûneke bisînor a mirovan li cîhana Almanî-axêv da nasîn. Ji sala 1979an vir ve, Reichl Verlag her wiha cildên Almanî yên 'PIRTÛKA JIYANA RASTÎN' jî diweşîne, ku ew jî bi rêya pirtûkfiroşan peyda dibin.

Di salên 1970'î de, "Komeleya Lêkolînên Ruhî" li Bajarê Meksîkoyê hate damezrandin, ku wezîfeya xwe wekî birêvebirin û parastina destnivîsên wehiyan û weşandina çapa nû yên berhevokan û herwiha wêjeya pê re danî. Heta îro jî, Civak vê yekê wekî peywira xwe ya sereke dihesibîne, ne ku serokatiya navendî ya tevgereke olî, ku li ser bingeha berpirsiyariya kesane ya mirov di ronahiya wijdanê de hatiye damezrandin.

Li ku derê em vî berhemî vekin, em peyv û wehiyên Mesîh ên qanihker, biaqil û hezkirî, bi riya amûrên wî yên mirovî yên amadekirî dixwînin û bi awayekî ruhanî dijîn — mirovên ku, di hin rewşan de, hema hema qet perwerdehiyeke laîk nedîtibûn û gelek caran heta bi zimanê ku ji devê wan dihat jî bi tevahî jêhatî nebûn, ne ku em behsa naverok, şehrezayî û desthilata îlahî ya ku tê de dihat nîşandan bikin.

Ji aliyekî ve, ev Peyva nû ya Xwedê piştrastkirin û ravekirinên bûyer û wehiyên di nav gelê kevnar ê Îsraîlê de û di dema jiyana cîhanî û xizmeta Îsa de dihewîne; ji aliyê din ve, ew xezîneyek ji têgihiştinên nû yên giyanî tîne, ku hinek ji wan sererastkirinên radîkal ji bo nêrîna cîhanî ya Xiristiyaniya kevneşopî temsîl dikin. Ev têkildarî wêneya Xwedê, xwezaya îlahî ya Îsa û Meryemê, xwezaya mirovahiyê ya bi çirûskeke Xwedê ya cewherî û pêşketina herheyî ya giyanê, têgihîştinên derbarê bihuşt û dojehê de, Roja Dawî an jî Dadweriya Dawî, doktrîna xilasiyê û efûkirina gunehan, vejîna ji nav miriyan û jiyana herheyî ye. Derbarê pratîka baweriya Xiristiyaniyê û awayên îbadetê de, di hin rewşan de pîvan û armancên nû tên danîn, di heman demê de kevneşopiyên naskirî tên pirsîn an redkirin; ev yek berî her tiştî ji bo pratîkên lîturjîk û avahiyên pîroz derbasdar e.

Peyama navendî li gorî ya ku Îsa anîbû ye: li şûna kiryarên olî yên derveyî û perestina xwe-nîşandanê — jiyaneke hundirîn a duayan û kiryarên takekesî li gorî wijdana mirov; li şûna xêrxwaziya hesabkirî ya ku ji berjewendiya xwe tê — kiryareke ji dil û bêxwebînî ji ber hezkirina ji Xwedê, ji mirovan û ji xwezayê, afirandina Xwedê, ku bi saya wê 'hezkirin' dikare gelek şêweyan bigire: baldarî, li ber çavan girtin, rêz, dilovanî, hezkirin, rihetî, alîkarî û piştgirî; li şûna baweriyeke rihet û kor — baweriyeke zindî û têgihîştî ku ji têderbasbûn û zanîna ruhanî çêbûye.

Di wehiyên Xwe de, Xudan di destpêkê de Peyva Xwe ji bawermendên amade re got, yên ku Wî gelek caran wekî '(Gelê) min', 'şagirt' an 'karker' bi nav dikir, û carinan jî wekî 'Îsraîlê (hezkirî)'. Lêbelê, di wateyeke berfirehtir de, ji bilî çend îstîsnayan, Peyva Wî ji bo tevahiya Îsraîla Ruhî, tevahiya gelê Xwedê li seranserê cîhanê, û ji bo mirovên ji hemû netewe, nijad û ayînan e. Lê gelo ew ê bi kêfxweşî pêşwaziya vê peyva nû ya Xwedê bikin û wê bipejirînin?

Divê ev yek nebe hincet ji bo damezrandina civakeke nû ya olî, dêr an jî mezhebekê. Ev banga Xwedê ye ji bo nûkirin û giyanîkirina mirovahiyê û hemû saziyên wê yên civakî û olî. Kî Peymana Wî ya Sêyem a ji bo mirovahiyê red dike, ew Xwe û Ruhê Wî yê Pîroz, yê ku tê de hatiye eşkerekirin, red dike. Bila her kes vê hişyariya ji peyama nû ya hezkirinê ya Xwedê bi baldarî bifikire û di dilê xwe de bigire, her weha hişyariyên di mînaka Îsa ya 'kizîlkanên biaqil û ehmeq' (Met. 25:1–13) û ya 'dawetê şahane' (Met. 22:2–14) de jî. Çimkî ev peyv rûnê pîroz e ji bo çirayên Ruhanî yên ku diçirisin; ew nan û şeraba ji sifra Xudan e, xwarin û vexwarina herheyî ya giyanê ye.

# Naverok

**Pêşgotin** ..... 10

**Pêşgotin 2** ..... 12

***I. Vegera Duyemîn a Mesîh – Serdema Sêyem a Wêhî*** ..... 34

***Beş 1 –*** *Di Hêviya Vegera Duyem a Mesîh de* ..... 34

Nêrîneke Destpêkî li ser Xebata Rizgariyê ..... 34

Hêvî û Payîn ..... 35

Sozên Încîlê ..... 37

Nîşanên Pêkhatî ..... 39

***Beş 2 –*** *Berbangê Serdema Sêyemîn* ..... 40

Daxuyaniya Yekem ..... 40

Peyam û Rêberî ji Seranserê Cîhanê ..... 41

Wezîriya Elîas wek Pêşengê Xudan ..... 43

***Beş 3 –*** *Roja Ruhî ya Vêhatina Duyemîn a Mesîh* ..... 46

Hatina Xudan ..... 46

Hemû çav dê li Min binêrin ..... 48

***Beş 4 –*** *Rêberî bi rêya Wehiyên Xwedayî* ..... 51

Çavkaniya Wêşan ..... 51

Cihên Wehiyê û Wergirên Wehiyan ..... 52

Wergihandina Wêhiyên Xwedayî ..... 55

Şêweyê Wahiyan ..... 59

Sînordariya demkî ya wehyetan ..... 60

***Beş 5 –*** *Sedema Wêhînga Xwedayî ya Nû* ..... 61

Mebesta Xwedê ya ji bo Rizgariyê ..... 61

Ji holê rakirina şaşiyan û awayên perestina derveyî ..... 62

Ronîkirina li ser Jiyana Rast ..... 65

Pêşketin, Ruhîbûn û Xilasiya Mirovahiyê ..... 68

***Beş 6 –*** *Peymana Sêyemîn û Pirtûka Mezin a Jiyanê* ..... 69

Pirtûka Evîna Xwedê, Rastî û Hîkmetê ..... 69

***Beş 7 –*** *Bandor û Girîngiya Hînkirina Ruhanî* ..... 74
Bandora Wêşanê ..... 74
Têgihiştin û Hêvî ji Peyva Nû ..... 76
***Beş 8 –*** *Dêrên Nû yên Mesîh, Şagirt, Hevyal û Peyamberên Xwedê* ..... 82
Ronahî û Sîber di Dêrên Wehyê de ..... 82
Şagirtiya Rastîn, Şandiyên Nû ..... 87
**II. Nêrîneke li Paş de li Serdema Yekem û Duyem a Wehyê** ..... 92
**Beş 9 –** Çîrok û Kesayetiyên Gelê Îsraîlê ..... 92
Çîroka Kewtina ..... 92
Vexwendiya Azad û Gunehê Eslî ..... 93
Tufan ..... 94
Amadebûna ji bo Qurbankirinê ..... 95
Xewna Yaqûb a derbarê pêpelûka ber bi ezmanan ve ..... 95
Yûsif û birayên wî ..... 96
Rêwîtiya Gelê Îsraîlê di bin Serokatiya Mûsa de li Çolê ..... 97
Têkoşîna Îlyas ji bo Xwedayê rast ..... 98
Diwanzdeh Eşîrên Îsraîlê ..... 99
Pêxember û Qralên Yekem ên Îsraîlê ..... 99
**Beş 10 –** Dema ku dem tijî bû ..... 100
Wahiyên Pêxemberî ..... 100
Hêviya Mesîh di nav gelê Cihû de ..... 100
Meryem, dayika cîhanî ya Îsa ..... 101
Perestina Zarokê Îsa ..... 101
Pêwendiya hezkirinê ya di navbera Îsa û Meryemê de ..... 102
Zanîn û Hîkmeta Îsa ..... 102
Kêmasiya têgihiştinê ji aliyê xelkê Nazaretê ve ..... 103
**Beş 11 –** Xizmeta Îsa li ser Erdê ..... 104
Nîşîn li Cihûrdê; Dema Amadekariyê li Çolê ..... 104
Yekîtiya Îsa bi Xwedê re ..... 104

Nasnekirina Îsa wek Mesîhê Hêvîkirî ..... 105
Îsa wek mêvanekî jiyanbexş di nav gelê asayî de ..... 106
Îsa, Waîzê Bêwestan ..... 106
Hezkirina Îsa ji Zarok û Xwezayê re ..... 107
Hînkirinên Îsa ..... 108
'Mûcîzeyên' Îsa ..... 109
Zînakar ..... 110
Meryema Mecdelanî ..... 111
Nîkodemos û Pirsa Reenkarnasyonê ..... 112
Guherîna Rûmetê ya Îsa ..... 112
Kêmasiya wêrekiyê ji bo îfadekirina baweriya xwe ..... 113
Dijminatiya li hember Îsa ..... 113
Ragihandina Çûyîna Min ..... 114
Têketina Îsa ya Orşelîmê ..... 115
Şîva Dawî ..... 116
**Beş 12 –** Êş, Mirin û Vejîn ..... 117
Têkoşîn û Êşên Jiyana Îsa ..... 117
Xiyaneta Yûhenna ..... 118
Êşa Îsa ..... 118
Kiryara Rizgariyê ya Îsa li Cîhanên Wêdetir ..... 123
Xuyabûna Îsa piştî Vejîna Wî ..... 125
**Beş 13 –** Mîsyon û Girîngiya Îsa û Şandiyên Wî ..... 126
Serrastkirina Wêneya Kevin a Xwedê û Kevneşopiyên Wî ..... 126
Mînaka Îsa ..... 127
Girîngiya Hînkirinên Îsa ..... 128
Banga, Perwerdehî û Ceribandinên Şagirtên Îsa ..... 128
Peyxamber Yûhenna ..... 129
Hevallên Petrûs û Pawlos ..... 131
Xwezaya Nimûneyî ya Şandiyan ..... 132

Belavbûna Xirîstiyantiyê ..... 132
**III. Serdema Xirîstiyantiya Enstîtusyonel** ..... 134
**Beş 14 –** Xirîstiyanî, Dêr û Mezheb ..... 134
Pêşketina Xirîstiyantiyê ..... 134
Rîtuel ..... 135
Şîva Xudan û Ayîna Qedîsan ..... 137
Nîşana ..... 138
Bîranîna Miriyan ..... 140
Sembolên maddî, xaç û bermayî ..... 140
Rêzgirtina li Pîrozan ..... 141
Cejnên Dêrê ..... 142
Hebûna Xwedê Tevî Şêweyên Çewt ên Perestinê ..... 144
**Beş 15 –** Mesîhiyên Navî, Bid'et û Xirabiyên Dêrî ..... 145
Mesîhiyên Navî ..... 145
Bêbawer û Olperestên Tundrew ..... 146
Şêlandinên hînkirinên Îsa û encamên wan ..... 147
Xeletî û Binpêkirinên di Xirîstiyantiyê de ..... 149
**IV. Qanûn – Evîna Xwedê û Evîna Cîran** ..... 151
**Beş 16 –** Qanûna Îlahî ..... 151
Hêza Qanûna Îlahî ..... 152
Qanûna Evîna Xwedê di Xebata Ruhî de * * ..... 153
Bêxemgirtina li Qanûnên Xwedayî û Encamên Wê ..... 154
Pêkanîna Qanûna Herî Bilind ..... 155
**Beş 17 –** Şêwaza Nû ya Perestina Xwedê ..... 157
Pêşketina Şêweyên Perestinê ..... 157
Duaên rûserî bêyî dilsozî û bawerî ..... 158
Çar aliyên duayeke bêkêmasî ..... 161
Dua xwejenerî ya ji dil bêyî peyvan ..... 162
Dua Rojane ..... 164

Roja Bêhnvedanê wekî Rojeke Xwe-Nirxandinê ..... 165
Bixwazin, dê ji we re bê dayîn ..... 166
Pîroziya Şafaetê ..... 168
Pêwîstiya Duayê ..... 168
Bandorên sûdmend ên jiyaneke bi dua ..... 169
Hêza Duayê ..... 170
Hezkirina ji Xwedê û ji cîranê xwe wekî îbadeta Xwedê ..... 172
Diyaloga di navbera Xwedê û Mirov de ..... 174
**Beş 18 –** Karên Dilovaniyê û Girîngiya Navendî ya Evînê ..... 176
Xêr û Bereketên Paşerojê yên Kirinên Qenc ..... 176
Xêrxwaziya Rast û Xapînok ..... 177
Kiryarên Evînê yên Ruhî û Madî ..... 179
Wateya Hemû-Girttî ya Evînê ..... 180
Hêza Herî Bilind a Evînê ..... 182
***V. Şêweyên Wêhî û Karê Xwedê*** ..... 183
**Beş 19 –** Sêyekîtiya Xwedê ..... 183
Yekîtiya Xwedê bi Mesîh û Ruhê Pîroz re ..... 183
Sê Rêyên ku Xwedê Xwe Pê Eşkere Dike ..... 184
Xwedê wekî Ruhê Afirîner û Bav ..... 187
Mesîh, Evîn û Peyva Xwedê ..... 188
Ruhê Pîroz — Rastî û Hîkmeta Xwedê ..... 189
**Beş 20 –** Meryem, Evîna Dayiktiya Xwedê ..... 189
Jiyana cîhanî ya Meryemê di xwebaşnaskirinê de ..... 190
Meryem û Îsa ..... 190
Paqijiya Meryemê ..... 191
Meryem wek mînakek ji bo jinan ..... 192
Meryem wek Parêzvana, Dilşadker û Hev-Fîdakar a Mirovahiyê ..... 193
Xwezaya Îlahî ya Meryemê ..... 195
Ronahiya Gerdûnî ya Meryemê ..... 196

**Beş 21 –** Hêza Xwedê ya Herheyî, Herderbûn û Dadweriya Wî ..... 196
Hêza Xwedê ..... 196
Hebûna Xwedê di Hemû Afirandinê de ..... 198
Edaletê Xwedê ..... 201
**Beş 22 –** Evîn, Lênêrîn û Rehma Xwedê ..... 204
Hezkirina Bavê Ezmanî ..... 204
Lênêrîn û Alîkariya Xwedê ..... 205
Nefsbiçûkiya Yê Herî Bilind ..... 207
Rehma Xwedê û êşa hevpar ..... 208
Bibûrin, Kerem û Rehma Xwedê ..... 209
**Beş 23 –** Îlham û Wehiyên ji Xwedê ..... 210
Îlhamên Xwedayî ..... 210
Guncandina Wêhiyên Xwedayî li gorî Têgihiştina Mirovan ..... 212
Pêwîstiya Wêhiyên Îlahî ..... 214
Bêsînorbûna Wêhiyên Îlahî ..... 215
Diyarîbûna Hebûna Xwedê di Nava Mirov de ..... 217
**VI. Afirandin** ..... 217
**Beş 24 –** Afirandina Ruhî û Madî ..... 217
Afirandina Bêhnwerên Ruhanî ..... 217
Kariya Ruhên Mezin di Kiryara Afirandinê de ..... 218
Ramandinên Xwedê li ser Serperiştiyê ..... 218
Afirandina Cîhanên Madî ji bo Bêhnên Ruhî ..... 219
Afirandina Mirovahiyê ..... 219
Bîranîna Bihuştê ..... 220
Xwezaya Mirov ..... 221
Yekîtiya Afirîner bi Afirandinê re ..... 221
**Beş 25 –** Xweza ..... 221
Qanûnên Xwezayê ..... 221
Hebûna Xwedê di Xwezayê de ..... 222

Xweza, Afirandina Xwedê û Mînakek ji bo Ruhanî ..... 222
Hêza zarokên Xwedê li ser xwezayê ..... 223
Mirov û Xweza ..... 224
**Beş 26 –** Cîhanên Din ..... 226
Ronahiya Gerdûnî ya Mesîh ..... 226
Pêwendiya giyanî di navbera cîhanan de ..... 227
Nasîna cîhanên din û şêweyên jiyanê ..... 228
Armanca Stêrkan ..... 228
**Beş 27 –** Jiyana Piştî Mirinê ..... 229
Zanîna Pêwîst a Jiyana Ruhî ..... 229
'Bihuşt' û 'Dojeh' ..... 230
Muzîka Esmanan ..... 233
Di mala Bavê min de gelek 'qesr' hene ..... 234
**VII Rêya Pêşketinê ber bi Kamilbûnê ve** ..... 234
**Beş 28 –** Mirin, Mirîbûn û Şiyarbûna di Jiyana Piştî Mirinê de ..... 234
Nemeriya Ruh ..... 234
Amadekariya ji bo Çûna ji Vê Cîhanê ..... 235
Veguherîna bo Cîhana Din ..... 237
'Xewa Mirinê' ..... 238
Civîna li Axretê ..... 239
Dadweriya Ruh ji aliyê Wijdana Xwe ve ..... 239
: Hişmendiya Ruhanî Ji Nû Ve Bi Dest Xist ..... 242
**Beş 29 –** Paqijkirin û Hilkişîna Giyan di Jiyana Piştî Mirinê de ..... 244
Êşên Wijdanê, Poşmanî û Xwe-sûcdarkirin ..... 244
Dadweriya Tezmînatê ..... 245
Bilindbûna Giyan ber bi Padîşahiya Xwedê ve ..... 246
**Beş 30 –** Pêşketina Ruh bi Rêya Reenkarnasyonan ..... 249
Qanûna Pêşketinê ..... 249
'Ji nû ve Zindîbûna Goyê' — bi awayekî rast têgihiştin ..... 250

Qonaxên cihêreng ên pêşketina giyanan ..... 251
Zanîna jiyanên dinyayî yên berê û asta pêşketina mirov bi xwe ..... 252
Hezkirin wekî Pêdiviyek ji bo Pêşketina Ruhanî û Hestî ..... 253
Sedemên cuda ji bo reenkarnasyonê ..... 253
Rêya Ber bi Kamilbûnê ..... 254
Dibistana Gerdûnî ya Jiyanê ..... 255
Hêza Bawerîkirinê ya Doktrîna Reenkarnasyonê ..... 257
Rêyên Reenkarnasyona Ruhî ..... 258
**Beş 31 –** Rizgarî, Xilasî û Rizgariya Herheyî ..... 260
Serrastkirina Têgihiştinên Çewt Derbarê Fîdyeyê de ..... 260
Divê 'Bihuşt' were bidestxistin ..... 264
Hêza Herî Bi Hêz a ji bo Xilasiyê ..... 266
Xilasî û rizgarî ji bo her giyanekê ..... 268
Pêşeroja bi rûmet a zarokên Xwedê ..... 271
***VIII. Mirov*** ..... 272
**Beş 32 –** Cewlanbûn, Xweza û Armanca Mirov ..... 272
Bedenîbûna li ser Erdê ..... 272
Nirxandina rast a laş û rêberiya wî ya ji aliyê ruh ve ..... 273
Girîngî û mebesta giyan, ruh û wijdanê di mirovan de ..... 274
Perestgeha Xwedê di Nava Mirov de ..... 278
**Beş 33 –** Mêr û Jin, Dê û Bav û Zarok, Zewac û Malbat ..... 279
Pêwendiya di navbera Mêr û Jinê de ..... 279
Xwezayê û Rola Mirov ..... 281
Jin, Hevjîn û Dayik ..... 283
Perwerdekirina Zarok û Ciwanan ..... 284
Peyvek ji bo Zarok û Xwîşkên Pîroz ..... 286
Zewac û Malbat ..... 286
**Beş 34 –** Vîna Azad û Wijdan ..... 289
Giringiya Wijdan û Vîna Azad ..... 289

Kêmasiya Vîna Azad ..... 291
Pêwîstiya Guhdarkirina Dengê Wijdanê ..... 293
Têkoşîna di navbera vîna azad û wijdanê de ..... 294
Tûjkirina Wijdanê bi Peyva Nû ya Xwedê ..... 295
**Beş 35 –** Hêza Fikran, Hest û Vînê ..... 296
Wergirtin û Şandina Fikran û Bandorên Wan ..... 296
Hêza Hest, Xwestek an Tirsan ..... 298
Kêmasiya Serweriya li ser Xwe ..... 299
***IX Hînkirinên Hikmeta Xwedayî*** ..... 299
**Beş 36 –** Bawerî, Rastî û Zanîn ..... 300
Baweriya ku li ser Her Tiştî Ser Dikeve ..... 300
Zanîna Ruhanî û Xwedayî ..... 302
Pêşmercên zanîna ruhanî ..... 303
Berfirehbûna Pêwîst a Hişmendiya Mirovî ..... 304
**Beş 37 –** Fêmkirina Rast a Nivîsarên Încîlê ..... 306
Şîrovekirina Peyv û Sozên Încîlê ..... 306
Wahîya Îsa bi rêya Şandî Ûsiv ..... 309
**Beş 38 –** Sê Serdemên Wehiyê û Heft Qonaxên Mûhrên ..... 311
Pêwendiya Wêhiyên Xwedê bi Pêşketinê re ..... 311
Sê Peymanên Xwedê ..... 312
Serdema Sêyem ..... 314
Heft Serdemên Dîroka Rizgariyê ..... 315
**Beş 39 –** Îsraîla Cîhanî û Ruhanî ..... 319
Mîsyona dîrokî ya Îsraîlê, têkçûna wê ..... 319
Dabeşbûna gelê Cihûyan bo ser yên xwedî meyla cîhanî û yên xwedî meyla giyanî ..... 320
Gelê Ruhî yê Îsraîlê ..... 321
144,000 Kesên Hilbijartî û Nîşankirî ..... 324
**Beş 40 –** Hêzên Qencî û Xerabiyê ..... 326

Koka Qencî û Xerabiyê ..... 326
Serbilindî û Nefsbiçûkî ..... 329
Qencî, mirovê xwedî niyeta baş ..... 330
Xerabî, û kesê ku bûye qurbana xerabiyê ..... 332
Têkoşîna di navbera Qencî û Xerabiyê de ..... 332
Ceribandin û Xapandin ..... 334
Sûcên Exlaqî ..... 334
Bêhêzî û Demkîbûna Xirabiyê ..... 335
Hêza Efûkirinê ..... 336
**Beş 41 –** Pêwendiya di navbera Cîhana Vê Dinyayê û Axretê de ..... 336
Îlham û Piştgirî ji Cîhana Ruhî ..... 336
Ruhên tevlihev û xerab ..... 339
Têkoşîna Ruhên ji bo Mirovahiyê ..... 341
Pêwendiya bi Cîhana Ruhanî ya Xwedê re ..... 343
**Beş 42 –** Sûc û Kefaret, Ceribandin û Êş ..... 345
Pêwîstiya Tovebûn û Qenckirinê ..... 345
Qanûna Kefaretê ..... 346
Sedema Ezmûn û Êşan ..... 347
Bawerî, teslîmiyet û nefsbiçûkî di ceribandinan de ..... 349
Wateya Êş û Azabê ..... 350
**Beş 43 –** Nexweşî, Şîfayê û Nûbûn ..... 352
Koka û Wateya Nexweşiyê ..... 352
Saxbûna bi hêza xwe ..... 353
Nûkirina Mirovahiyê ..... 354
**Beş 44 –** Jiyan di Wateya Xwedayî de ..... 355
Hevsengiya Pêwîst ..... 355
Kêfxweşiyên baş û fana ..... 355
Serwet a Pîroz û a Bêbext ..... 356
Qanûna Dayînê ..... 358

Pêkanîna Erk û Peywiran ..... 358
**Beş 45 –** Pêşnivîs, Wate û Pêkanîna di Jiyanê de ..... 360
Qeyd û Qederê Xwedê di Çarenûsa Mirovahiyê de..... 360
Di Dibistana Jiyanê de..... 362
Wate û Nirxa Jiyana Mirovî..... 363
***X Materyalîzm û Spîrîtualîzm*** ..... 365
**Beş 46 –** Mirovê Gendel û Materyalîst ..... 365
Westandina zîhnî ya mirovan, nezanî û pozbilindî ..... 366
Kêmasiya dilxwaziya ji bo pêkanîna xwe-redkirinê, hewldanê û wergirtina berpirsiyariyê ..... 368
Belengaziya ruhanî ya mirovahiyê ..... 370
Rewşên şaş ên cîhanî û encamên wan ..... 372
**Beş 47 –** Materyalîzm û Ruhanîzm ..... 373
Encamên Materyalîzma serdest ..... 374
Cewhera Ruhanîzmê..... 375
Kî dikare bi heqî xwe wekî Ruhparêz bi nav bike?..... 375
Ruhanîzm di Ol û Mezhebên de..... 376
**Beş 48 –** Diyariyên Ruhanî û Ruhanîbûn..... 378
Şiyanên ruhanî yên mirovahiyê ..... 378
Pêşmerc û Taybetmendiyên Ruhanîbûna Rastîn..... 381
Bandorên sûdmend ên ruhaniyetê..... 382
**XI Mirovahî**..... 383
**Beş 49 –** Ol û Birêvebirina Dadê ..... 383
Tu ol an mezhebek ne baweriya yekane ya rast e..... 383
Dijminatiya olan li hember pêşketinê..... 385
Pêwendiya di navbera Ol û Zanistê de ..... 386
Rehmetî û neheqiya dadweriya dinyayî ..... 387
Xwe-rastbîniya mirov a dil-hişk ..... 388
Dadweriya cîhanî wekî xerabiyeke pêwîst..... 388

**Beş 50 –** Perwerde û Zanist ..... 389
Pûçîtî û Serbilindiya Zanînê ..... 389
Encamên Ramana Akilane ya Materyalîst ..... 390
Îlhama vedîtinên zanistî yên nû ji aliyê Xwedê û Cîhana Ruhanî ve ..... 394
**Beş 51 –** Rêber, Îstîsmara Desthilatê û Şer ..... 397
Xeyala demkî ya hêz û mezinahiya dinyayî ..... 397
Bikaranîna desthilatdariyê ya bi pozbilindî li ser mirov û neteweyan ..... 398
Nêrînên li ser Şerê Cîhanê yê Duyem ..... 400
Şermezarî û bêkêrhatina şerran ..... 401
**Beş 52 –** Neheqî û Pêşketina Mirovahiyê ..... 403
Bindestkirin û îstîsmarkirina yên qels ji aliyê yên bihêz ve ..... 403
Xerabûna Mirovahiyê ..... 405
Cîhana serûbin a mirovahiyeke nezîk ..... 407
**XII Dadwerî û Paqijkirina Mirovahiyê** ..... 409
**Beş 53 –** Dema Dadweriyê Hatîye ..... 409
Berhevkirina Fêkiyên Çandina Mirovahiyê ..... 409
Paqijkirina Mirovahiyê di Dadweriyê de ..... 410
Hezkirina Xwedê di Dadweriyê de ..... 412
**Beş 54 –** Têkoşîna di navbera Cîhanbînan, Ol û Dêrên de ..... 413
Şerên Ruhî Berî Padîşahiya Aştiyê ya Mesîh li ser Erdê ..... 413
Têkoşîna ji bo Serweriya Ruhanî li ser Erdê ..... 414
Li Dijî Doktrîna Ruhê ..... 416
Paşguhkirin an Dijderketina Wêhîngên Ruhanî û Şîfayên Ruhanî ..... 417
**Beş 55 –** Paqijkirina Erdê û Mirovahiyê di Mehkemeyê de ..... 418
Dengê hişyariyê yê Xwedê û xwezayê beriya Dadweriya Paqijkirinê ..... 418
Hêz û serweriya xerabiyê dê were şikandin ..... 420
Şerên apokalîptîk, epîdemî, bela û wêrankirin ..... 422
Xwezayî û Karesatên Xwezayî ..... 423
Dadweriya Xwedê ya Evîn û Rehmê ..... 426

Bandora Dadweriyê ..... 426
**XIII Veguherîn û Pêkanîna Cîhan û Afirandinê** ..... 428
**Beş 56 –** Serkeftin û Nasîna Xebata Ruhî ya Mesîh ..... 428
Belavbûna Hînkirina Ruhanî bi rêya Pêxemberên Xwedê ..... 428
Têkoşîna ji bo Nasandina Peyva Nû ..... 428
Hêza Hînkirina Ruhê Pîroz ..... 429
Pêkanîna Vegera Duyemîn a Mesîh li seranserê cîhanê ..... 431
**Beş 57 –** Toqebûl û Guherîn di Hemû Waran de ..... 432
Têgihiştinên Nû û Kûrtir ..... 432
Ronakbîriya bi rêya mirovên ji Xwedê şandî ..... 434
Veguherîna Mirovahiyê ..... 435
Guherîn û hejîn di hemû warên jiyanê de ..... 438
**Beş 58 –** Padîşahiya Aştiyê ya Mesîh û Temamkirina Afirandinê ..... 439
Hêza Rêveber di Padîşahiya Aştiyê ya Mesîh de ..... 439
Mirovê Nû ..... 440
Cîhan wekî Axa Sozdarî û Vêkêşana Padîşahiya Esmanan ..... 442
Temamkirina Afirandinê ..... 444
Sirûda Pesindanê ji bo Ahengiya Nûkirî ya Afirandinê ..... 445
**XIV Erkê Mîsyoneriyê** ..... 446
**Beş 59 –** Erkê Belavkirina Peyva Nû ya Xwedê ..... 446
Rêwerzên ji bo amadekirina cildên pirtûkan, çapa kurtkirî û wergeran ..... 446
Mafê naskirina Peyva nû ya Xwedê ..... 447
Rêwerzên ji bo Belavkirina Hînkirina Ruhanî ..... 448
**Beş 60 –** Xebata di Ruhê Mesîh de ..... 450
Taybetmendiyên bingehîn, fezîlet û şiyanên şagirtên nû ..... 450
Nêzîkatiya rast ji bo belavkirina Peyvê ..... 454
Rêya Rast a Ragihandina Peyvê ..... 456
Erkê Rehetkirin û Şîfadana Kesên ku ji aliyê Fîzîkî û Ruhanî ve Êş Dikişînin 459
Dema Derketina li ser Mîsyona Cîhanî ..... 461

**XV. Şîret, Hişyarî, Fêrkirin** ..... 462
**Beş 61 –** Şîret û Hişyariyên ji Xudan ..... 462
Ferman û Rêwerz ..... 462
Bawerî, Hêvî, Hezkirin, Nefsbiçûkî, Baweriya bi Xwe ..... 464
Dua, Xwendin, Hişyarî, Nûbûn û Ruhîbûn ..... 465
Hişyariyên ji bo Dêrên Wêhîşê ..... 467
Hişyariya li dijî berdewamiya wehyan piştî 1950'an û 'wehyên Mesîh' ên derewîn ..... 468
Xerabî, Riyakari, Gendelî ..... 470
Tovbeya Derewîn û Hêviyên Derewîn ..... 471
Hişyariyek ji bo Netewe û Hêzdarên Erdê ..... 472
**Beş 62 –** Gotinên ji bo temaşevanên li Meksîkayê ..... 473
Gotinên ji bo temaşevanên li Meksîkayê ..... 473
**Beş 63 –** Hînkirin ji bo Civatan û Hemû Şagirtên Mesîh ..... 490
Kara Ruhî ya Mesîh ..... 490
Îsraîla Ruhî û Gelê Cihû ..... 499
Şagirti û Ruhanîyet ..... 502
Pêşketin ..... 512
Paqijkirin û Kamilbûn ..... 516
Ev Aliyê û Aliyê Din ê Cîhana Erdê ..... 520
Wahiyên Xwedayî ..... 524
Mirov û çarenûsa wî ..... 526
Xerabî, sînîderî, şaşî ..... 532
Paqijkirin û Ruhîkirina Mirovahiyê ..... 535
**XVI. Pêxemberî û Mînak, Dilrehetî û Soz** ..... 537
**Beş 64 –** Pêxemberî ..... 537
Pêkanîna Pêxemberiyên Kevin û Nû ..... 537
Pêxembertiya Mezin ji bo Neteweyan a 10ê Rêbendana 1945an, ber bi dawiya Şerê Cîhanê yê Duyemîn ve ..... 538

Şer û karesatên xwezayî — nîşanên li ezmanan ..... 540
Pêxemberîya derbarê dabeşbûna civatên Meksîkayê de ..... 541
**Beş 65 –** Mesel, Handan û Soz ..... 541
Mînakîya Rêveberên Neheq ..... 542
Wêneya Rêwîtiya li Çolê Ber bi Bajarê Mezin ve ..... 543
Mînakeke Derbarê Bêrûmetiya Qeyseriyekî de ..... 546
Xweşî û Pîrozî ..... 547
Handan ji bo Pêşketina Ruhî ..... 548
Banga Xwedê ..... 549
Banga ji bo gelê vê serdemê: ..... 549
Banga li Entelektuelan: ..... 550
Banga ji bo westiyayî û bar giran**:** ..... 550
Banga li Îsraîla Ruhî: ..... 550
Fêrkirinên Îlahî li Meksîkayê 1866–1950 ..... 552

## *I. Vegera Duyemîn a Mesîh – Serdema Sêyem a Wêhî*

### ***Beş 1 –*** *Di Hêviya Vegera Duyem a Mesîh de*

Nêrîneke Destpêkî li ser Xebata Rizgariyê

1. Di destpêka demê de, li cîhanê evîn kêm bû. Mirovên yekem ji hestkirin û têgihîştina wê hêza xwedayî — wê cewhera Ruh, çavkaniya hemû afirandinê — dûr bûn.
2. Wan bi Xwedê bawer dikir, lê wan tenê hêz û dadweriyê bi Wî ve girêdida. Mirovan bawer dikir ku ew dikarin bi riya hêmanên xwezayê zimanê xwedayî fêm bikin; ji ber vê yekê, gava wan didît ku xweza nerm û aram e, wan difikirî ku Xudan ji kirinên mirovan razî ye; lêbelê gava hêzên xwezayê dihatin berdan, wan bawer dikir ku ew di vê yekê de qehremaniya Xwedê nas dikin, ku bi vî awayî xwe diyar dikir.
3. Di dilê mirovan de, fikra Xwedayekî hovane reh dabû, Xwedayekî ku hêrs û xwesteka tolhildanê di dilê wî de bû. Ji ber vê yekê, gava ku wan bawer dikir ku wan Xwedê aciz kiriye, wan di hêviya razîkirina Wî de qurbanên şewitandinê û qurbanî pêşkêşî Wî dikirin.
4. Ez ji we re dibêjim ku ew qurbanî ji hezkirina ji bo Xwedê nebûn: ew tirsê ji Dadweriya Xwedayî, xofê ji cezakirinê bû, ku gelên herî kevnar ajot ku rêzê li Pêşengê xwe bigirin.
5. Wan bi tenê ji Ruhê Pîroz re digotin 'Xwedê', lê qet jê re negotin 'Bav' an jî 'Mîr'.
6. Pêxemberên bav û pêxemberên pêşîn bûn ên ku dest pê kirin mirovan fêm bikin ku, her çend Xwedê bi rastî dadwer bû — erê, lê dadwerek bêkêmasî — Ew, berî her tiştî, Bav bû û, wek Bav, hemû mexlûqên xwe dixwest.
7. Gav bi gav, mirovahî hêdî hêdî li ser riya pêşketina xwe ya ruhanî pêş ket û hecê xwe domand, ji serdemekê derbasî serdemeke din bû û bi riya wêhiyên ku Xwedê di serdeman de daye zarokên xwe, hinekî din li ser sira îlahî fêr bû.
8. Lêbelê, mirovahî negihîşt zanîna tam a hezkirina xwedayî; ji ber ku wan bi rastî Xwedê wekî Bav hez nedikir, û wan nikarîbû di dilê xwe de wê hezkirina ku Xudanê wan her dem nîşanî wan dabû, hîs bikin.
9. Pêwîst bû ku hezkirina bêkêmasî bibe mirov, ku 'Peyv' bedenî bibe û laşekî destdanî û ji bo mirovahiyê xuya bibe bigire ser xwe, da ku ew di dawiyê de bikaribin tecrube bikin ka Xwedê çiqas kûr û bi çi awayî ji wan hez dikir.
10. Her kesî hebûna Bav di Îsa de nas nekir. Çawa dikaribûn Wî nas bikirana, ji ber ku Îsa heta li hember wan an ku heqaret lê dikirin jî, dilnizm, dilovan û hezkirî bû? Wan Xwedê li hember dijminên Wî wekî bihêz û serbilind, û li hember kesên ku bêrêziya Wî dikirin jî wekî dadwer û tirsnak didît.

11. Lê belê, çawa ku gelekî ew peyv red kir, wisa jî gelekî jê bawer kirin — ew peyva ku heta kûrahiya dil ve diçû. Ew rêbaza saxkirina êş û nexweşiyên bêderman tenê bi şepêlekê, nêrîneke dilovaniya bêdawî, an jî peyveke hêviyê, ew hînkirin, ku soza cîhaneke nû, jiyaneke tijî ronahî û dadwerî bû, êdî ji dilê gelek kesên ku fêm kiribûn ku ev Mirovê xwedayî rastiya Bav bû, Evîna Xwedayî ya Wî yê ku mirovan nas nedikir û ji ber vê yekê nedikarîn jê hez bikin, ji holê ranebû.

12. Tovê wê rastiya bilind her û her di dilê mirovahiyê de hat çandin. Mesîh tovavêt, û Ew hîn jî li çandina xwe xwedî derdikeve. Piştî wê, Ew ê berhemên xwe biçîne û her û her bi wan şa bibe. Wê demê Ew ê êdî di Peyva xwe de nebêje: 'Ez birçî me' an 'Ez tî me', ji ber ku di dawiyê de zarokên Wî dê jê hez bikin, çawa ku Wî ji destpêkê ve ji wan hez kiriye.

13. Kî ji we re li ser Mesîh diaxive, şagirtan? Ew bi xwe.

14. Ez im, 'Peyv', yê ku ji nû ve bi we re diaxivim, ey mirovahî. Min nas bikin; ji ber wê dilnizmiya ku ez xwe pê eşkere dikim, ji hebûna Min guman nekin. Bi Min re, pozbilindî nabe.

15. Min bi wê rêya ku min berê li cîhanê pê re meşiya nas bikin; bînin bîra xwe ku ez bi heman dilnizmiya ku ez pê hatim dinê û jiyam, mirim. (296, 4–16)

## Hêvî û Payîn

16. Piştî çûyîna Min a di 'Serdema Duyemîn' de, di nav wan ên ku baweriya xwe bi Min parastin de, vegera Min ji nifşekî heta nifşekî din dihat payîn. Soza xwedayî ji dê û bavan derbasî zarokan bû, û Peyva Min hesreta şahidiya vegera Min zindî hişt.

17. Her nifşekî bawer dikir ku ew yê bijartî ye, bi hêviya ku Peyva Xudanê wan di wan de pêk were.

18. Û bi vî awayî dem derbas bû, nifş hatin û çûn, û soza min her ku diçû zêdetir di dilê mirovan de dihat paşguhkirin, û ew ji bîr kirin ku hişyar bimînin û dua bikin. (356, 4–5)

19. Cîhan di ceribandinekê re derbas dibe; netewe giraniya tam a dadweriya Min a ku li ser wan dadikeve hîs dikin, û ronahiya Min, dengê Min ê ku gazî we dike, li seranserê mirovahiyê tê hîskirin.

20. Mirov hebûna Min hîs dikin; ew Tîrêja Min a Gerdûnî hîs dikin dema ku dadikeve û li ser wan disekine. Ew Min hîs dikin bêyî ku vê Xebatê* bizanibin, bêyî ku Peyva Min bihîstibin, û ew giyanên xwe ber bi Min ve radikin, da ku ji Min bipirsin: 'Ya Xudan, em di kîjan deman de dijîn? Ev belayên û êşên ku hatine serê mirovahiyê — wateya wan çi ye, Bavo? Ma Tu nalînên vê cîhanê nabihîsî? Ma Te negot ku Tu dê vegerî? Nexwe, Tu dê kengî werî, ya Xudan?' Û di her koma baweriyê û civata olî de, ruhê zarokên Min radibe, û ew Min digerin, ji Min lava dikin, ji Min dipirsin û li benda Min in. (222, 29)

** Eşkerekirinên Mesîh di Vegera Wî ya Duyemîn de di Peyvê de, di forma*

*giyanî de, ku di sala 1866an de li Meksîkayê bi rêya pêşeng Îlyas dest pê kir.*

21. Mirov ji Min dipirsin û ji Min re dibêjin: "Ya Xudan, eger Tu hebî, çima Tu xwe di nav me de eşkere nakî, tevî ku Tu berê jî di demên din de hatî dinya me ya erdê? Tu çima îro nayê? Gelo bêxwedayiya me niha ewqas mezin e ku nahêle Tu alîkariya me bikî? Te her tim li windayan, 'kuran', 'keser' geriyaye — niha cîhan tijî ew in. Ma em êdî rehma Te ranakişînin?

22. Te ji şandiyên Xwe re got ku Tu yê vegerî ba mirovahiyê û ku Tu yê nîşanên hatina Xwe bidî, yên ku em niha bawer dikin ku em dibînin. Çima Tu rûyê Xwe nîşanî me nadî?"

23. Binêre, mirov bi vî awayî li benda Min dimînin, bêyî ku bizanibin ez di nav wan de me. Ez li ber çavên wan im, û ew Min nabînin; ez bi wan re diaxivim, û ew dengê Min nabihîzin; û gava ku ew di dawiyê de ji bo kêliyekê Min dibînin, ew Min înkar dikin. Lêbelê ez berdewam şahidiyê li ser Xwe dikim, û ez ê berdewam li benda wan kesên ku hêviya xwe bi Min girêdidin, bimînim.

24. Lêbelê bi rastî, nîşanên eşkerekirina Min di vê serdemê de mezin bûne; heta xwîna mirovan jî, ku wek lehiyê herikî û erd têr kir, demjimêra hebûna Min di nav we de wekî Ruhê Pîroz nîşan daye. (62, 27–29)

25. Divê kes ji hebûna Min şaş nemîne. Bi rêya Îsa, min jixwe ew bûyerên ku dê hatina Min a wekî Ruhê Rastiyê ragihînin, nîşanî we dabûn. Min her wiha ji we re got ku hatina Min dê di Ruh de be, da ku kes li hêviya xuyabûnên maddî yên ku dê qet pêk neyên, nemîne.

26. Li gelê Cihû bifikirin, ku hîn jî li benda Mesîh in, lê Ew bi wê şêweya ku ew li bendê ne nayê, ji ber ku yê rastî jixwe di nav wan de bû û wan Ew nas nekir.

27. Ey mirovahî, ma hûn ê eşkerekirina Min a nû qebûl nekin, da ku hûn li gorî têgihîştinên xwe yên baweriyê li benda Min bimînin, ne li gorî tiştê ku Min soz daye we? (99, 2)

28. Cîhan divê li benda Mesîhekî nû nebe. Çawa ku min soz da ku ez ê vegerim, min her wiha ji we re eşkere kir ku hatina Min dê ruhanî be; lêbelê mirovan tu carî nizanîbû ku xwe çawa amade bikin ji bo pêşwazîkirina Min.

29. Wê demê, mirovan guman dikir ku Xwedê dikare di nav Îsa de veşartî be, yê ku wan wek mirovekî wekî her kesî û ne zêdetirî kesekî asayî didît. Lêbelê, paşê, ji ber karên hêzdar ên Mesîh, mirov gihîştin wê baweriyê ku di wî zilamî de ku di cîhanê de ji dayik bûbû, mezin bûbû û miribû, 'Peyva' Xwedê hebû. Lêbelê di serdema niha de, gelek kes dê tenê heke ez wek mirovekî werim, wekî ku min di Serdema Duyemîn de kir, hatina min qebûl bikin.

30. Delîla ku ez bi Ruhê tême û bi vî awayî Xwe ji mirovahiyê re eşkere dikim, tevî şahidan jî, dê ji aliyê her kesî ve neyê naskirin, ji ber ku

materyalîzm dê wekî perdeyeke tarî li ser çavên gelekan be.

31. Çend kes dixwazin ku Mesîh careke din li cîhanê êşê bikişîne û ji Wî mûcîzeyekê werbigirin, da ku bi hebûna Wî an jî hebûna Wî bawer bikin. Lêbelê, bi rastî, ez ji we re dibêjim, li ser vê erdê dê ne tebeqeya ajalan a din hebe ku şahidiya jidayikbûna min a wek mirov bike, ne jî Golgotayeke din ku şahidiya mirina min bike. Niha, hemû yên ku ber bi jiyana rastîn ve radibin, dê hest bikin ku Ez di nav dilê wan de ji nû ve çêdibim, çawa ku hemû yên ku bi serhişkî di gunehê de israr dikin, dê hest bikin ku Ez di nav dilê wan de dimirim. (88, 27–29)

32. Binêrin çawa gelek mirov di vê serdemê de Nivîsarên Pîroz ên demên berê dixwînin, li ser pêxemberan difikirin, û hewl didin ku sozên ku Mesîh derbarê Vegera Xwe ya Duyemîn de dane fêm bikin.

33. Bihîzin ka ew çawa dibêjin: 'Mîr nêzîk e' — 'Xudan jixwe li vir e', an jî: 'Ew ê di demek nêzîk de were', û lê zêde dikin: 'Nîşanên vegera Wî zelal û eşkere ne.'

34. Hinek Min digerin û gazî Min dikin; hinekên din hebûna Min hîs dikin; hinekên din jî di Ruh de hatina Min hîs dikin.

35. Wey, xwestekeke wisa hebûya di her kesî de ji bo zanînê, wey, her kesî xwestekeke wisa hebûya ku rastiya herî bilind bizanibe! (239, 68–71)

36. Binêrin çawa mirovên ji hemû mezheb û şîretan dem, jiyan û bûyeran bi hûrgilî dişopînin, bi hêviya dîtina wan nîşanan ku hatina Min radigihînin. Ew nezan in, yên ku nizanin ku ev demeke dirêj e ez xwe eşkere dikim û ku ev awayê eşkerekirinê dê di demek nêz de bi dawî bibe.

37. Lê ez vê jî ji we re dibêjim: ku gelek ji wan kesên ku bi vî hesretî li benda min in, heke bibin şahidê awayê ku ez xwe eşkere dikim, dê min nas nekin; belkî, ew ê min bi tevahî red bikin.

38. Tenê şahidî dê bigihîjin wan, û bi riya van ew ê dîsa jî bawer bikin ku ez di nav zarokên xwe de bûme.

39. Hûn jî, di hundirê xwe de bi bêsebirî li benda Min bûn; lê min dizanî ku hûn ê Min nas bikin û di vê serdemê de di nav xebatkarên Min de bên hesibandin. (255, 2–4)

## Sozên Încîlê

40. Di wehyeta Min a bi rêya Îsa de, min hatina Ruhê Pîroz ji we re ragihand; lêbelê mirovan bawer dikir ku ew xwedayek bû ku — ji bilî wan — di nav Xwedê de dijiya, bêyî ku bikaribin fêm bikin ku gava min behsa Ruhê Pîroz dikir, min ji we re behsa wî Xwedayê yekane dikir, yê ku dema wê amade dikir ku xwe ji mirovahiyê re li derveyî sînorên têgihiştina mirovî bide nasîn. (8, 4)

41. Çima divê kes ji heybetên Min ên nû şaş bimîne? Bi rastî, ez ji we re dibêjim, bavûkalên kevnar jixwe li ser hatina vê serdemê dizanibûn; dîtvanên serdemên din ew dîtibûn, û pêxemberan jî pêştirî wê dabûn. Ew sozeke îlahî bû ku gelek berî ku

ez wek Îsa di cîhanê de ji dayik bibim, dabû mirovahiyê.
42. Dema ku min vegera Xwe ji şagirtên Xwe re ragihand û ji wan re got ka ez ê çawa Xwe ji mirovahiyê re eşkere bikim, gelek dem derbas bûbû ji dema ku ew soz ji we re hatibû dayîn.
43. Niha hûn dikarin rêça wan deman li ber çavên xwe bibînin ku vedibin; li vir ew pêxemberî pêk tên. Kî dikare bi vê yekê şaş bimîne? Tenê ewên ku di tariyê de razane*, an jî ewên ku sozên Min di hundirê xwe de vemirandine. (12, 97–99)
** Li vir û li cihên din, têgeha 'tarîtî'yê tê wateya 'nebûna zanînê' an 'nezanînê', lêbelê 'ronahî' wekî sembola 'zanînê' û 'ronakbîriyê' di wateya berevajî de tê bikaranîn.*

44. Ji ber ku min dizanî ku hûn ê tenê rûserî li hînkirinên Min kûr bibin, û min pêşbînî kiribû şaşiyên ku hûn ê di şîrovekirina wehiyên Min de bikevin nav wan, min vegera Xwe ji we re ragihand û ji we re got ku ez ê Ruhê Rastiyê ji we re bişînim, da ku Ew gelek razan zelal bike û tiştên ku we fêm nekiribûn ji we re şirove bike.
45. Ji ber ku di bingeha Peyva Min a pêxemberî de, min ji we re eşkere kir ku di vê serdemê de ez ê ne wekî li Çiyayê Sînayê di nav birûsk û gurînan de werim, ne jî ez ê bibim mirov û hezkirin û gotinên xwe mirovî bikim, wekî di 'Serdema Duyemîn' de, lê belê ez ê di ronahiya şehrezayiya Xwe de werim ruhê we, hişê we bi ronahiya îlhamê şaş bikim, û bi dengekî ' ' ku ruhê we jê fêm dike, li deriyên dilê we bixim. Ew pêxemberî û soz niha pêk tên.
46. Ji bo we bes e ku hûn xwe hinekî amade bikin da ku ronahiya Min bibînin û hebûna Ruhê Min hîs bikin — Ewê ku ji we re ragihandibû ku Ew ê were da ku we fêr bike û rastiyê eşkere bike. (108, 22–23)
47. Gelek hene ku, ji ber tirsê an kêmasiya kedê, ji aliyê ruhanî ve pêş neketine û tenê Şerîeta Mûsa dişopînin bêyî ku hatina Mesîh qebûl bikin; û yên din jî hene ku, her çend bi Îsa bawer dikin jî, dîsa jî li benda Ruhê Sozdar ê Têgihiştinê nemane. Niha ez ji bo cara sêyemîn hatime xwarê, û wan li benda min nemane.
48. Melekan ev eşkerekirin mizgîn kirine, û banga wan hewa dagir kiriye. Ma we ew nas kirine? Ew Cîhana Ruhî ye ku ji bo şahidiya hebûna Min hatiye ba we. Her tiştê ku hatiye nivîsandin dê pêk were. Wêrankariya ku hatiye berdan dê ser serbilindî û pozbilindiya mirovan serwer bibe, û ew — piştî ku dilnizm bibe — dê li Min bigere û Min wek Bav bi nav bike. (179, 38–39)
49. Min di wan rojan de ji we re wiha got: 'Tiştê ku min ji we re gotiye ne hemû tişt e ku divê ez hînî we bikim. Ji bo ku hûn her tiştî bizanibin, divê ez pêşî biçim û Ruhê Rastiyê ji we re bişînim, da ku Ew her tiştê ku min gotiye û kiriye şirove bike. Ez di demên ceribandinê de Rehetker ji we re soz didim.' Lêbelê ew Rehetker, ew Şîrovekar, ez bi xwe me, yê ku vedigerim da ku

we ronî bikim û alîkariya we bikim ku hûn hînên berê û vê ya nû ya ku ez niha ji we re tînim fêm bikin. (339, 26)

50. Di şehrezayiyê de melhema şîfayê û ew rihetî heye ku dilê we lê digere. Ji ber vê yekê min carekê Ruhê Rastiyê wekî Ruhê Rihetiyê ji we re soz dabû. Lê pêwîst e ku bawerî hebe, da ku mirov li ser rêyê lerizî neke û li hember ceribandinan netirse. (263, 10–11)

## Nîşanên Pêkhatî

51. Kêm in ew mirovên ku nîşanên hatina serdemeke nû nas dikin û ku ez niha bi awayekî ruhanî Xwe ji mirovahiyê re eşkere dikim. Piraniya mirovan jiyan û hewildanên xwe ji bo pêşketina maddî terxan dikin, û di vê têkoşîna bêrehm û carinan xwînî de ji bo gihîştina armancên xwe, ew wekî kor dijîn; ew riya xwe winda dikin, êdî nizanin ji bo çi hewl didin, nikarin ronahiya geş a berbangeke nû bibînin, nîşanan fêm nakin, û ji bidestxistina zanîna wahiyên Min dûr in.

52. Vê mirovahiyê ji îlhamên ku Min di serdeman de dane wê, bêtir bawerî bi hînkirin û gotinên mirovan aniye. Ma hûn belkî li benda Wî Bav in, ku di dadmendiya Xwe de, nîşanên ji yên ku hûn li her derê dibînin hê mezintir ji we re bişîne, da ku hûn hîs bikin û bawer bikin ku ev dema pêşbîniyekirî ya ji bo xuyabûna Min wekî Ruhê Rastiyê ye? Wey, hûn mirovên kêmbawer! Niha hûn ê fêm bikin, şagirtên min, çima ez carinan ji we re dibêjim ku Dengê min li çolê diqîre, ji ber ku kesek tune ku wî bibihîze û bi rastî guh bide wî. (93, 27–28)

53. Da ku hemû mirovên ser rûyê erdê bi rastiya vê peyamê bawer bikin, min kir ku nîşanên ku di demên kevnar de hatibûn pêxemberîkirin li seranserê cîhanê eşkere bibin — pêxemberiyên ku behsa vegera min dikirin.

54. Ji ber vê yekê, gava ku ev Mizgînî digihîje neteweyan, mirov dê her tiştê ku di wan deman de ji wan re hatibû gotin, lêkolîn bikin û lêbikolin, û, bi heybet û şahiya xwe, dê bibînin ku her tiştê ku derbarê Vegera Min de hatibû ragihandin û sozdin, bi dilsozî pêk hatiye, wekî ku ji bo Yê ku tenê Xwestek, Peyv û Qanûneke Wî heye, guncaw e. (251, 49)

55. Di 'Serdema Duyemîn'* de min wehiyê xwe yê nû ji şandiyên xwe re ragihand, û gava wan ji Min pirsî ka dê çi nîşan wê serdemê ragihînin, min ew yek bi yek ji wan re eşkere kirin, ligel delîlên ku min dê bidana wan.

** Mesîh dîroka xilasiyê li sê beşên sereke, serdem an jî 'deman' dabeş dike, ku 'Dema Duyemîn' serdema wehyê ya Xwedê ya bi rêya Îsa û dema ku li pey wê tê ye (ji bo hûrgiliyên zêdetir, li Beşa 38 binêre)*

56. Nîşan heta dawiyê bi xwe re xuya bûne; wan ragihand ku ev dema ji aliyê Îsa ve hatiye pêşbînîkirin e, û niha ez ji we dipirsim: eger ev eşkerekirina giyanî, ku ez rê didim we hûn jî tê de

beşdar bibin, ne rastî bûya — wê demê çima Mesîh xuya nebûye (di wî şiklî de ku bawermendên jê hêvî dikin), tevî ku nîşan pêk hatine? An gelo hûn bawer dikin ku Şeytan jî xwedî hêz e li ser tevahiya afirandinê û hêzên xwezayê, da ku we bixapîne?

57. Min carekê we hişyar kiribû ku hûn nekevin bin bandora xapandina pêxemberên derewîn, Mesîhên derewîn û Xilaskarên derewîn. Lê îro ez ji we re dibêjim ku, bi saya pêşketin, zanîn û serpêhatiya xwe, giyanê bedenî ewqas hişyar bûye ku ne hêsan e tarîtî wek ronahî li ber wî were pêşkêşkirin, her çiqas gelek xapandin di destê mirov de bin jî.

58. Ji ber vê yekê min ji we re gotiye: berî ku hûn bi baweriyeke kor xwe bidin vê rêyê, bi qasî ku hûn dixwazin wê lêkolîn bikin! Bizanibin ku ev Peyv ji her kesî re hatiye dayîn, û ku min tu carî tu beşek jê tenê ji bo mirovên diyarkirî veşartiye. Bibînin ku di vê Karê de ti pirtûk tune ne ku ez tê de hewl didim tu hînkirinekê ji we veşêrim.

59. Lêbelê di wê 'Serdema Duyemîn' de min her weha bi devê şandiyê xwe Yûhenna ji we re got: 'Eger kesek dengê min bibihîze û derî veke, ez ê bikevim ba wî û em ê bi hev re xwarinê bixwin, û ew bi Min re.' Bi heman awayî, min mînaka keçên bakir ji we re fêr kir, da ku hûn di vê demê de wê di dilê xwe de bihêlin. (63, 79–80)

60. Ji ber ku nîşan û belayên mezin hatine, û ez ne li sinagogê û ne jî li dêreke xiristiyaniyê xuya bûme — ma cîhan fêm nake ku divê ez niha li cihekî xwe eşkere bikim, ji ber ku ez nikarim li dijî peyva xwe hereket bikim? (81, 41)

## ***Beş 2*** *– Berbangê Serdema Sêyemîn*

### Daxuyaniya Yekem

1. Ev rojeke bîranînê ye: di rojeke wekî îro de, min peyamdarên xwe yên yekem pîroz kirin da ku ez bi riya wan hînkirinên xwe yên nû û eşkerekirinên xwe yên nû ragihînim. Ruhê Elîya bi riya Roque Rojas* geş bû da ku rêya ku ew Qanûna Xwedê ye, bîne bîra we.

** Navê vî peyamberê yekem wisa tê bilêvkirin: 'Roke Rochas*'.

2. Demek pîroz bû; giyanên amadebûyan ji heybet û şahiyê dilerizîn, çawa ku dilê Îsraîlê li Çiyayê Sînayê dilerizî dema ku Şerîet dihat ragihandin; çawa ku şagirt dilerizîn dema ku wan Şahîbûna Îsa li Çiyayê Taborê dît, dema ku Mûsa û Elîas bi ruhî li rast û çepê Mamoste xuya bûn.

3. Ew 1ê Îlona 1866an nîşana jidayikbûna serdemeke nû, berbanga rojeke nû bû: 'Serdemê Sêyemîn', ku ji bo mirovahiyê dihat berbangê.

4. Ji wê gavê û pê ve, gelek pêxemberî û gelek sozên ku Xwedê di nav hezaran salan de dabûn mirovahiyê, bê navber pêk hatine. Ew di nav we de, jin û mêrên ku di vê serdemê de li cîhanê dijîn, pêk

hatine. Kî ji we li ser rûyê erdê bû dema ku ew pêxemberî hatin gotin û ew soz hatin dayîn? Tenê ez dizanim; lêbelê ya girîng ew e ku hûn bizanibin ku min ew soz da we, û ku ez niha wê pêk tînim.

5. Ma hûn wê 'ewrê' dizanin ku şagirtên min dîtin ku ez li ser wî hilkişiyam dema ku min cara dawî xwe ji wan re eşkere kir? Çimkî bi rastî hatiye nivîsandin ku ez ê 'li ser ewrê' vegerim, û min ew pêk anî. Di 1ê Îlona 1866an de, Ruhê min li ser ewra sembolîk hat da ku we amade bike ji bo wergirtina hînkirina nû. Piştî wê, di sala 1884an de, min dest pê kir ku hînkirina xwe ji we re ragihînim.

6. Ez ne wek mirovekî, lê bi awayekî giyanî, di nav tîrêjeke ronahiyê de girtî, hatim, da ku li ser şiyana têgihiştina mirovî bisekinim. Ev ew rêbaz e ku Vîna Min di vê serdemê de ji bo axaftina bi we re hilbijartiye, û ez ê baweriya we ya di vê Peyvê de ji bo we bihesibînim.

7. Çimkî ne Mûsa ye ku we di çolê re ber bi Axa Sozdar ve dibe, ne jî Mesîh wek mirovekî ye ku dihêle hûn Peyva Wî ya Jiyanê wek rêyek ber bi xilasî û azadiyê ve bibihîzin. Niha dengê mirovî yê van mexlûqatan e ku digihîje guhên we, û pêwîst e ku mirov xwe giyanî bike da ku cewhera îlahî ya ku ez tê de amade me, kifş bike. Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim ku ji bo we xêr e ku hûn bi vî Peyvî bawer bikin, ji ber ku ew bi rêya mexlûqên ne-kamil tê dayîn. (236, 46–50)

8. Di sala 1866an de, yekem civata Ruhparêzan, şagirtên vî Berhemî, derket holê. Bi rêberiya ronahiya Ruhê Min û bi hînkirina Îlyas, wan şagirtên pêşîn dest pê kirin ku tîrêjên Peyamê werbigirin, yên ku hûn niha, her ku ew ber bi dawîbûnê ve diçe, bi zêdehî werdigirin. (255, 10)

## Peyam û Rêberî ji Seranserê Cîhanê

9. Îlyas, yê ku diviyabû pêşî bihata da ku rê ji bo Xudan re amade bike, di sala 1866an de cara yekem bi rêya şiyanên zîhnî yên mirovî xwe da nasîn. Ma hûn ê hinekî demê terxan nekin ji bo lêkolînkirina nîşan û bûyerên ku di hemû waran de qewimîn û bi dema wê xuyabûnê re hevdem bûn? Careke din, ew ê bibin wan zanyarên ku stêrkan lêkolîn dikin—û yên ku di serdemên kevnar de jê re 'mage' dihat gotin—ku şahidiyê bikin ku ezmanan nîşan dane ku bangên îlahî ne. (63, 81)

10. Wisa nefikirin ku ev xala li ser rûyê erdê, ku ev Peyv lê tê bihîstin, yekane cih e ku ez xwe ji zarokên xwe re eşkere dikim. Ji ber ku bi rastî, ez ji we re dibêjim, xuyabûna min a bi awayên cuda li seranserê cîhanê ye.

11. Îlyas, yê ku bi riya aqilê mirovî xwe wek pêşengekî wehyê min di nav we de da nasîn, ne tenê hat vê axa ku hûn lê dijîn. Ew ji cihekî dinyayê çû cihekî din, Serdema Nû radigihand û hatina Padîşahiya Esmanan îlan dikir.

12. Ji her alî ve, qîrîn rabûn ku hatina min ji we re ragihînin: xwezayê, ku ketibû nava tevliheviyê, erd hejand; zanist li hember eşkerekirinên nû matmayî ma; Cîhana Ruhanî* ber bi mirovahiyê ve lez kir; û dîsa jî mirovahî li hember wan qîrînan, peyamwerên serdemeke nû, kerr ma.

** Ev têgîn behsa nişteciheˆn astên bilindtir ên axretê dike, ruhên ronahiyê yên di cîhana ruhanî ya Xwedê de.*

13. Lehiyek ronahiya îlahî daket da ku mirovan ji tariya wan derxîne. Lê wan — xweperest û materyalîst*, dûrî hewldana ji bo kamilbûna giyanê an jî pêşketina exlaqî ya jiyana xwe ya li ser erdê — ew ronahî tenê ji bo afirandina text û heybetan, rehetî û kêfên ji bo laş û — dema ku pêwîst dîtin — herwiha çekan ji bo tunekirina jiyana mirovên din bi kar anîn. Çavên wan ji ber tundiya ronahiya Min kor bûn, û pûçîtîya wan bû sedema helaka wan. Lê ez ji we re dibêjim ku ew ê bi riya vê ronahiyê bi xwe rastiyê bibînin, rêyê kifş bikin, û xwe xilas bikin.

** Ev tê wateya berevajiyê 'ruhîbûnê', ango, şêweyekî jiyan û ramandinê ku tenê bi tiştên madî û fîzîkî re eleqedar dibe.*

14. Yên ku karîn vê ronahiyê di hişê xwe de bi cih bikin û wek peyameke xwedayî qebûl bikin, hiştin ku wijdana wan rêberiya gavên wan bike û wek prensîbeke rêber ji bo kirinên wan xizmet bike. Ji ber ku hesteke wan a pêşwext hebû ku Xudan vegeriyaye û Ew di nav mirovahiyê de ye.

15. Nûnerên mezheb û şaxên cuda nexwestin Min pêşwazî bikin; dilê wan, serbilindiya wan û hesta wan a derewîn a mezinbûnê nehişt ku ew Min bi awayekî ruhanî qebûl bikin. Ji ber vê yekê, li seranserê cîhanê, kom, biratiyên û komeleyên wan kesan ava bûne ku hebûna Serdema Nû hîs dikin, yên ku li tenêtiyê digerin da ku dua bikin û îlhama Xudan werbigirin. (37, 76–81)

16. Civakên olî hene ku hewl didin ji bo vegera Min amadekarî bikin, bêyî ku bizanibin ku ez jixwe li ser riya derketinê me.

17. Min bang li her kesî kir, û bi rastî banga Min û gotegotên ku ez niha xwe ji mirovahiyê re eşkere dikim, digel şahidî û delîlên ku behsa Min dikin, gihîşt her quncikek cîhanê: gunehkarên ku hatine nûkirin, bêbawerên ku hatine vegerandin, 'miriyên' ku ji nû ve hatine zindîkirin, nexweşên bêderman ên ku hatine saxkirin, û yên ku cin lê hatine ku ji êşa xwe hatine rizgar kirin.

18. Lê min dît ku gelek kerr in, hinekên din di statuya xwe ya cîhanî de pozbilind bûne, û hinekên din jî pir şermok in ku xuyabûna Min wekî Ruhê Rastiyê eşkere bikin. Min ewên ku hatin ba Min û bi hezkirina Min bawer kirin, hemûyan qebûl kirin û fêr kirin. (239, 17–19)

19. Girseyên mirovan dê ji welatên din werin vî neteweyî; ew ê bi kelecan ji we bipirsin derbarê

bûyerên ruhanî yên ku we di vê demê de şahidî kirine, û her weha derbarê wehiyên û pêxembertiyên ku min dane we.

20. Ji ber ku li gelek deverên cîhanê, Peyamên Min hatine wergirtin, ku dibêjin tîrêja Min a îlahî li cihekî li Rojava daketiye da ku bi mirovahiya vê serdemê re biaxive.

21. Dema ku wext bê, hûn ê bibînin ka ew ê çawa ji gel û neteweyên din werin û li we bigerin. Wê demê rêberên mezin ên mezhebên dê xemgîn bibin ku min xwe ji wan re ne gotiye. (276, 45)

22. Cîhan çiqas kêm giringiyê dide xuyabûna Min a nû! Çiqas kêm in ewên ku hişyar in û li benda Min in, û çiqas zêde ne ewên ku radizên!

23. Derbarê wan kesên ku bi hêviya min dijîn, ez dikarim ji we re bibêjim ku ne hemûyan şiklê rastîn ê hebûna min a di vê demê de pêşbînî dikin. Çimkî dema ku hinek, di bin bandora baweriyên kevn de, difikirin ku ez ê wek mirovekî vegerim cîhanê, yên din bawer dikin ku divê ez bi rengekî xuya bibim ku ji ber çavê her mirovî re be, û tenê çend kes rastiyê texmîn dikin û hîs dikin ku hatina min ruhanî ye.

24. Dema ku hinek meraq dikin ka ez ê çi şiklî bigirim, di kîjan saetê de an di kîjan rojê de ez ê xwe li ser rûyê erdê eşkere bikim, û ez ê li kîjan cîhî xuya bibim, hinekên din bêyî ku li ser şikl an demên taybet bifikirin, dibêjin: 'Mamoste jixwe di nav me de ye; Ronahiya Wî, ku Ruhê Wî ye, me dorpêç dike.'

25. Dema ku ev peyam bigihîje hemû dilan, ji bo hinekan dê bibe kêliyek şahiyê, çimkî tê de ew ê piştrastkirina hemû pêşbîniyên xwe û baweriya xwe bibînin. Lêbelê, yên din dê rastiya peyama Min înkar bikin, ji ber ku ew li gorî tiştê ku bawer dikirin dê biqewime, û ne jî li gorî awayê ku ew ê were eşkerekirin, nabînin. (279, 41–44)

## Wezîriya Elîas wek Pêşengê Xudan

26. Min kir ku Îlyas di 'Serdema Sêyemîn'* de vegere, û min, wek Mamoste, di wê 'Serdema Duyemîn' de ew ragihandibû, û gotibû: 'Bi rastî, Îlyas di nav we de bû, û we ew nas nekir. Ez ê li cîhanê vegerim, lê bi rastî, ez ji we re dibêjim: Îlyas dê berî Min li wir be.'

** Binêre Beş 38.*

27. Ji ber ku her peyva Mamoste pêk tê, Îlyas di 'Serdema Sêyemîn' de berî Min hatiye da ku giyanan hişyar bike, da ku tamekê bide wan ku saeta Ruhê Pîroz dergehên xwe vedikir, da ku ji her giyanî re bêje ku divê çavên xwe veke, ku divê xwe amade bike da ku ji Serdema Duyemîn derbasî Serdema Sêyemîn bibe. Da ku peyama Îlyas di vê 'Serdema Sêyemîn' de bêtir têgihîştî be, min kir ku ew xwe bi rêya zilamekî rastdar bide nasîn: Roque Rojas.

28. Elîya, yê ku ji aliyê giyanî ve ji wê aliyê ronî bûbû, vî zilamî ronî kir, îlham da wî, ew xurt kir, û di hemû

rêyên wî de ji destpêkê heta dawiyê rêberiya wî kir.

29. Lê bi rastî, ez ji we re dibêjim, ne ew bû yê ku Roque Rojas ji nav mirovan hilbijart. Min ew hilbijart; min ruhê wî, yê ku bi rehma Min hatibû amadekirin, şand. Min jê re bedenek amadekirî bi heman awayî da, û hûn dizanin ku ew dilnizm bû, ku bi riya dilnizmî û fezîleta wî Bavê mezin kar pêk anîn. Ew pêxember, berdevk, dîtbar û rêber bû. Di van hemû tiştan de wî mînakeke geş ji gel re hişt.

30. Ew ji aliyê gelê xwe ve hat tinazîkirin û pêkenandin, çawa ku Mûsa li çolê hatibû; ew wek pêxember Elîya hat çewisandin û neçar ma ku xwe bikişîne lûtkeyên çiyayan da ku li wir dua bike û ji bo gelê xwe şafaetê bike.

31. Mîna Xudanê xwe, ew ji aliyê kahîn û nivîskaran ve hat tinazîkirin û şermezarkirin. Wekî Xudanê xwe, tenê çend kesan bi wî bawer kirin, li pey wî çûn û li gel wî sekinîn. Ji destên wî hêza şîfayê diherikî û wî keramet pêk anîn ku di hinekan de bawerî çêdikir û di hinekan de jî bûbû sedema tevliheviyê. Ji hinekan re, gotinên pêxemberî ji lêvên wî dihatin, yên ku heta tîpê pêk dihatin. Devê wî şîretên tijî teselî ji bo dilên xemgîn pêşkêş dikir. 32. Hişê wî dikaribû îlhameke mezin werbigire û, mîna yê mirovên rastdar, şandî û pêxemberan, dikaribû bikeve haleteke ecsasê. Ruhê wî dikaribû ji vê cîhanê û laşê wî veqete da ku bikeve warê ruhanî û bi dilnizmî nêzîkî deriyên Xezîneya Veşartî ya Xudan bibe. Bi riya vê bilindbûnê, ruhê Îlyasê xwe ji şahidên yekem re eşkere kir, heta berî ku tîrêja Mamoste bigihîje jî. (345, 57–58)

33. Roque Rojas komek jin û mêrên tijî bawerî û niyeta baş li hev kom kirin, û li wir, di nav civînên xwe yên pêşîn de, Îlyas bi riya hişê peyamber xwe eşkere kir û got: 'Ez pêxember Îlyas im, yê ku li Çiyayê Taborê rûhilber bû.' Wî hînkirinên destpêkê da şagirtên xwe yên yekem; di heman demê de, wî ji wan re serdema giyanîbûnê ragihand û pêxemberî kir
ku di demeke nêz de Dêrîna Mamosteyê Xwedayî dê were da ku Xwe ji gelê Xwe re eşkere bike.

34. Rojekê, dema ku cîhê civînê yê nefsbiçûk li Roque Rojas bi şagirtên ku bi gotinên vî zilamî bawer dikirin tijî bû, Îlyas daket da ku hişê berdevkê xwe ronî bike, û, bi îlham ji Min, wî heft ji van bawermendan rûn kirin, yên ku dê Nîşaneyên Heftan temsîl bikin an sembolîze bikin.

35. Paşê, dema ku kêliya sozdarî ya xuyabûna Min hat, min dît ku ji wan heft kesên hilbijartî, tenê yek li benda hatina Zava yê Paqij dihişt, û ew dil dilê Damiana Oviedo bû, ew keçika ku hişê wê yekem bû ku ronahiya tîrêja îlahî wekî xelat ji bo sebir û amadekariya wê jê re hat dayîn.

36. Damiana Oviedo Nîşana Şeşemîn* temsîl dikir. Ev delîlek din bû ku ronahiya Nîşana Şeşemîn ew e ku vê serdemê ronî dike. (1, 6–9)

** Ev têgîn, ku îşaret bi Wehiya Yûhenna Pîroz dike, nîşana pêş-dawî ya 'Heft Mûhr'an e, ku divê wek sembolên heft serdeman di nav sê serdemên dîroka xilasiyê de werin fêmkirin (ji bo hûrgiliyên zêdetir, bnr. Beş 38).*

37. Tenê çend kes bi rastî dikaribûn hebûna Yê ku ji aliyê Xwedê ve hatibû şandin, hîs bikin. Careke din, ew dengê ku di çolê de diqîriya bû, û careke din wî dilê mirovan ji bo hatina Nêzîk a Xudan amade kir. Bi vî awayî Môhra Şeşemîn hat vekirin, naveroka wê eşkere bû, û wek lehiyeke rastdariyê û ronahiyê li ser mirovahiyê hat rijandin. Bi vî rengî, gelek soz û pêxemberî pêk hatin.

38. Mîna Îsa û Mûsa, Elîya çavên ruhê we ronî kirin da ku hûn bikaribin Bav bibînin. Mûsa we fêr kir: 'Tu yê cîranê xwe wek xwe bixwazî.' Îsa ji we re got: 'Ji hev hez bikin!' Elîya we ferman kir ku hûn ji cîranên xwe re dilovaniyeke hê mezintir nîşan bidin, û yekser lê zêde kir: 'û hûn ê Bavê min di hemû rûmeta Wî de bibînin.' (81, 36–37)

39. Dema ku tariya ku mirovahiyê dorpêç kiriye belav bibe û ronahî di nav giyanan de berbangê bide, ew ê hatina serdemeke nû hîs bikin, ji ber ku Îlyas ji mirovahiyê re vegeriyaye.

40. Lê ji ber ku wan nedikarî wî bibînin, pêwîst bû ku Ruhê wî xwe bi riya têgihiştina mirovî bide nasîn, û ku ew xwe ji dîtvanan re di wê sembola pêxember Îlyas de eşkere bike: li ser ewran di erebeya xwe ya agirîn de.

41. Îlyas di vê serdemê de wekî pêşeng hatiye da ku rêya hatina min amade bike. Ew wekî pêxember hatiye da ku serdema nû, bi zehmetî û ceribandinên wê, lê herwiha bi şehrezayiya wehiyên xwe jî, ji we re ragihîne. Ew bi erebeya xwe ya ronahiyê tê da ku we vexwîne da ku hûn siwar bibin, we bilind li ser ewran bigerîne û we bîne Welatê Ruhanî, cihê ku aşitî lê serdest e. Wekî Çêlekvanê Qenc pê bawer bin; ji aliyê ruhanî ve li pey wî biçin, çawa ku gel di 'Serdema Yekem' de li pey Mûsa çû. Duayê bikin ku ew di pêkanîna mîsyona we de alîkariya we bike, û heke hûn bixwazin bibin mîna wî, wê demê wisa bikin. (31, 58–59)

42. Îlyas, ruhekî xwedî hêzeke mezin ku ji aliyê mirovahiyê ve nehatiye naskirin, her tim pêşengê min bûye. Îro ew careke din hatiye da ku Nîşankiriyan* amade bike, yên ku wek berdevk ji Min re û her wiha ji hemû mirovan re xizmet kirine.

** Nîşankirî (bi Spanî: marcados) an jî Mûhrkirî (Peyxama Yûhenna, Beş 14, 1–5) ew kes in ku ji aliyê Mesîh ve hatine hilbijartin û ji Wî nîşana Sêyekî Pîroz li ser eniyên xwe wergirtine. (Ji bo hûrgiliyên zêdetir, binêre Beş 39, beşa dawî)*

43. Heke hûn xwe amade bikin û li ser hînkirinên Min bixebitin da ku îradeya Min bizanibin, Îlyas dê were alîkariya we û bibe piştgir û hevalê we.

44. Îlyas tîrêjeke xwedayî ye ku hemû mexlûqatan ronî dike û

rêberiya wan dike, wan ber bi Min ve dibe. Wî ji xwe hez bikin û wekî pêşeng û şefaretkarê xwe rêz bikin. (53, 42–44)

45. Pêxember Îlyas, pêşeng û mizgînvanê 'Serdema Sêyemîn', şefetê ji bo keriyên xwe dike; ew ji bo kesên ku nizanin dua bikin dua dike, û bi çakêtê xwe di hêviya nûbûna wî de, pûçiyên gunehkar vedişêre. Îlyas girseyên xwe, artêşên xwe, amade dike da ku li dijî tariya ku ji ber nezanîn, guneh, fanatîzm û materyalîzma mirovahiyê derketiye, şer bikin. (67, 60)

46. Niha erkê hemû kesên ku jixwe amade û hişyar in e ku azadiya cîhanê ragihînin. Bînin bîra xwe ku Îlyas, yê ku ji bo vê demê hatiye sozdandin, niha her tiştî amade dike da ku neteweyên erdê, yên ku bi materyalîzmê bindest in, ji desthilata Fîrewn xilas bike, çawa ku Mûsa berê li Misrê bi eşîrên Îsraîlê re kiribû.

47. Ji mirovên xwe re bêjin ku Îlyas jixwe bi riya aqilê mirovî xwe daye nasîn, ku hebûna wî di Ruh de bûye, û ku ew ê ronîkirina riya hemû gelan bidomîne da ku ew bikaribin pêşve biçin.

48. Şivanê we xwedî wê peywirê ye ku hemû mexlûqatan vegerîne ser riya wan a rast, çi ev ji warê ruhanî, exlaqî an jî maddî be. Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim ku ew neteweyên ku, bi rêya Îlyas, banga Xudanê xwe werdigirin, dê pîroz bin, ji ber ku ew ê bi zagona dad û hezkirinê yekgirtî bimînin, ya ku, wekî berhema têgihiştin û biratiya wan, dê aştîyê bîne serê wan. Bi vî awayî yekgirtî, ew ê ber bi qada şer ve bên birin, li wir ew ê li dijî gendelî, materyalîzm û derewê şer bikin.

49. Di vê têkoşînê de, gelê vê serdemê dê şahidiya mûcîzeyên nû bike û wateya ruhanî ya jiyanê fêm bike — ew tiştê ku behsa nemirî û aştiyê dike. Ew ê dev ji kuştina hevdu berdin, ji ber ku ew ê fêm bikin ku tiştê ku divê ew wêran bikin, nezanîna wan, xweperestiya wan û hewesa wan a gemarî ye, ku têkçûn û zehmetiyên wan — hem yên madî hem jî yên manewî — jê derketine. (160, 34–36)

50. Îlyas Tîrêja Xwedê ye, ku ronahiya wî tariya we belav dike û we ji bendîtiya vê serdemê, ku serdema gunehê ye, azad dike, û ew ê ruhê we di nav çolê de heta ku bigihîje 'Axa Sozdarî' di sinê Xwedê de rêber bike. (236, 68)

## ***Beş 3 –*** *Roja Ruhî ya Vêhatina Duyemîn a Mesîh*

### Hatina Xudan

1. Ez di demekê de di nav mirovahiyê de me ku vedîtinên nû jiyana mirovan guhertiye, û ez hebûna xwe di nav we de bi heman dilnizmiya ku we berê di Min de nas dikir, didim hîskirin.

2. 'Peymana' Xwedê careke din nebûye beden; Mesîh di xizaniya axurekê de ji nû ve nehatiye dinê — na; ji ber ku êdî ne hewce ye ku bedenek şahidiyê li ser hêza

Xwedê bike. Eger mirov bawer bikin ku ev bedena li vir Xwedê ye ku hatiye dinyayê, ew şaş in. Hebûna Xwedê ruhanî, gerdûnî û bêdawî ye.

3. Eger her tiştê ku mirovan di vê serdemê de bi dest xistiye di nav sînorên tiştên adil, destûrdayî û baş de bûya, wê ne hewce bûya ku Ez dakevim û careke din bi we re biaxivim. Lê ne hemû karên ku ev mirovahî pêşkêşî Min dike baş in: gelek binpêkirin, gelek neheqî, gelek xeletî û kiryarên xerab hene. Ji ber vê yekê, pêwîst bû ku hezkirina Min a xwedîderketinê mirovahiyê hişyar bike, tam di dema ku ew herî kûr di nav karê xwe de noq bûbû, da ku erkên ku ji bîr kirine bîne bîra wê û bîne bîra wê ku ew deyndarê Kîjanî ye ji bo her tiştê ku heye û her tiştê ku dê hebe.

4. Ji bo ku ez ji mirovahiyeke maddîbûyî re, ya ku nikarîbû min ji ruhî bo ruhî hîs bike, bibim bihîstî, diviyabû min ji diyariyên wan ên ruhanî û şiyanên wan sûd werbigirta da ku ez xwe bi rêya hêza aqil a mirovî eşkere bikim.

5. Şiroveya wê yekê ku çima Ez 'dihêjim' jêr da ku bi we re têkiliyê deynim ev e: ji ber ku hûn nikarîbûn bilind bibin da ku ji giyan heta giyan bi Xudanê xwe re biaxivin, diviyabû Ez astekê din jêr bêtim, ango, ji rewşa giyanî, ji rewşa îlahî, ji bo cihekî ku hûn hêj nikarin bigihîjinê. Paşê diviyabû min hişê we, yê ku cihê wî di mejiyê mirov de ye, bi kar bîna û îlhama xwe ya îlahî veguherîne gotinên mirovî û dengên maddî.

6. Mirovahî hewcedarê zanîneke berfirehtir e, û Xwedê ye ku tê ba mirovahiyê da ku şehrezayiyê bispêre wan. Eger ev rêya bijarte ya , ku ji bo îfşaya Min a kurt bi rêya hêza rewşenbîrî ya van berdevkan e, li gorî we ne hêja xuya dike, wê demê ez bi rastî ji we re dibêjim ku peyama ku bi rêya wan tê ragihandin pir mezin e. We tercîh dikir ku peyama min bi şahî û merasîmeke balkêş bigihîje mirovahiyê, lê ji aliyê ruhanî ve, ev tişt di rastiyê de pûç bûn, ji ber ku ronahiyeke rastîn di wan de tune ye.

7. Min dikarîbû di nav birûsk û bahozan de bîama da ku hêza xwe berbiçav bikim; lê wê demê dê ji bo mirovan çiqas hêsan bûya ku qebûl bikin ku hebûna Xudan hatibû! Lê ma hûn nafikirin ku wê demê dê tirs, ligel têgeha tiştekî nayê fêmkirin, vegeriyaba dilên we? Ma hûn bawer nakin ku her hesteke hezkirinê ya ji bo Bav dê tenê û tenê bibûya tirsa ji dadweriya Wî? Lê divê hûn bizanibin ku Xwedê, her çend ew hêza herî mezin be jî, we bi vê hêzê têk nade, û ne jî dê bi riya wê xwe ferz bike, lê belê bi hêzeke din, û ew jî hêza hezkirinê ye.

8. Ew Ruhê Xwedayî ye ku îro bi gerdûnê re diaxive. Ew e ku

ronahiyê tîne ser her tiştê ku we di demên din de bi zelalî nas nekiriye. Ew ji bo hemû mirovan berbangê rojeke nû ye, çimkî ew ê we ji tirsên derewîn rizgar bike, gumana we ji holê rake, û ruh û hişê we azad bike.

9. Ez ji we re dibêjim: gava ku hûn gihîştin cewhera hînkirinên min û dadweriya qanûnên min, hûn ê sînorên ku pêşdaraziyên we bi serê we de ferz kirine jî nas bikin, yên ku nehiştine hûn ji têgihiştineke rûserî ya rastiyê wêdetir biçin.

10. Êdî ne tirs an jî xofeke ji cezakirinê dê we ji lêgerîn û vedîtinê dûr bixe. Tenê heke hûn bi rastî bixwazin tiştê ku ji têgihiştina we wêdetir e fêm bikin, wê demê wijdana we dê we ji rê derxe; ji ber ku divê hûn bizanibin ku ji mirov re nehatiye destûrdayîn ku tevahiya rastiyê bizanibe, û ku divê ew tenê wî beşê wê fêm bike ku ji bo wî guncaw e.

11. Mirovno: Eger hatina Min wekî tiştekî ku di nav şer, hêzên xwezayê yên bêkontrol, şewb û kaosê de pêk tê hatibe pêşbînîkirin, ev ne ji ber wê yekê bû ku Min ev hemû anîbû serê we; lê ji ber wê yekê bû ku hebûna Min dê di wê saeta krîzê de bi taybetî bibe alîkarê mirovahiyê.

12. Û ev e, pêkanîna her tiştê ku derbarê vegera min de hatiye gotin. Ez dihatim cem mirovahiyê di demekê de ku cîhan bi mirinê re têdikoşe û erd, di konvulsiyonên xwe yên mirinê de, diheje û direqe da ku rê li ber mirovahiyeke nû veke. Ji ber vê yekê, banga Xwedê di 'Serdema Sêyemîn' de bangeke hezkirinê ye—hezkirineke ku dadwerî, biratî û aştiyê dihewîne û îlhamê dide wan.

13. Peyva Mesîh carekê di şagirtên Wî de reh da, û tovê wê di nav gelê ku li pey wan diçûn de şîn bû. Hînkirina Wî belav bû, û wateya wê gihîşt tevahiya cîhanê. Her wiha ev hînkirina îroyîn jî dê belav bibe; ew ê ji aliyê hemû kesên ku dikarin wê hîs bikin û fêm bikin ve were qebûlkirin. (296, 17–27, 35)

## Hemû çav dê li Min binêrin

14. Îsa ji şagirtên xwe re got: 'Ez ê tenê ji bo demeke kurt ji we dûr bikevim — ez ê vegerim.' Piştre, ji wan re hat eşkerekirin ku Mamosteyê wan dê 'li ser ewran' were, bi milyaketên dorpêçkirî, û tîrêjên ronahiyê ber bi erdê ve bişîne.

15. Niha ez li vir im 'li ser ewran', bi milyaketên dorpêçkirî, ku ew mexlûqên ruhanî ne ku xwe di nav we de wekî peyamberên Xwedayetiya Min û wek şêwirmendên we yên şehreza dane nasîn. Tîrêjên ronahiyê Peyva Min in, ku ji we re wehiyên nû tîne û her hişî bi şehrezayiyê tije dike.

16. Xwezî bi wan kesên ku bêyî dîtin bawer kirine, ji ber ku ew in ên ku hebûna Min hîs dikin. (142, 50–52)

17. Bi riya ruhê xwe, mirovahî dê rastiyê kifş bike; dê her kes hebûna Min hîs bike; çimkî min jixwe di dema xwe de ji we re gotiye ku dema dem bê, dê her çav Min bibîne.

18. Niha, ev dema ku hûn tê de dijîn, tam ew e ku bi riya Peyva Min û pêxemberên Min ên berê hatiye pêxemberîkirin, ku tê de dê hemû mirov bi riya têgihiştin û şiyanên ruhê xwe Min bibînin.

19. Ji bo wan ne hewce ye ku Min di nav şiklê mirovî de bisînor bibînin da ku karibin bibêjin ku wan Ez dîtime; belkî, dê bes be ku ruhê wan Min hîs bike û hişê wan Min fêm bike, da ku ew bi rastî bibêjin ku wan Ez dîtime.

20. Evîn, bawerî û aqil dikarin ji ya ku çavên we dikarin bibînin, bêdawî dûrtir bibînin. Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim ku ne hewce ye ku ez hebûna Xwe bi formeke mirovî an jî bi tu kesayetiyeke sembolîk sînordar bikim, da ku hûn karibin Min bibînin.

21. Çend kes ji wanên ku di wê 'Serdema Duyemîn' de Min dîtin an jî bi Min re rêwîtî kirin, heta nizanibûn ez kî bûm. Ji aliyê din ve, çend kesên ku heta ji jidayikbûna Min a wek mirov jî ne haydar bûn, Min bi ruh dîtin, Min bi ronahiya Min nas kirin, û ji ber baweriya xwe di hebûna Min de şa bûn.

22. Çavên xwe hemûyan vekin û bi baweriya xwe îsbat bikin ku hûn zarokên ronahiyê ne. Hûn hemû dikarin Min bibînin, lê ji bo vê yekê pêwîst e ku niyeta we ya baş û baweriya we hebe. (340, 45–51)

23. Ez ji we re dibêjim: eger ev mirovahî, ji ber kêmbûna hezkirinê û dûrketina xwe ya ji dad û qenciyê, hê bêtir li dijî Min derkeve, ez ê bi hemû rûmeta xwe li ser riya wê xuya bibim, wekî ku min beriya Saûl jî kir, û ez ê wê bikim ku dengê Min bibihîze.

24. Hingê hûn ê bibînin ka çend kes ji wanên ku — bêyî ku pê bizanibin — ez êzîz kirime, dê çawa veguherî û ronîbûyî, bikevin ser riya min û li pey min biçin li ser rêçên qencî, hezkirin û dadperweriyê.

25. Ez ê ji wan re bibêjim: 'Li vir rawestin, rêwiyên, û ji vê çavkaniya ava zelal vexwin. Ji rêwîtiya dijwar a jiyanê ya ku min daniye ser we, bêhna xwe vedin. Xeman xwe bispêrin Min û bihêlin ku nihêrîna Min kûr bikeve nav giyanên we, ji ber ku ez dixwazim we bi keremê tije bikim û we dilrehet bikim.' (82, 46)

26. Evîna Min dê têlên herî hestiyar ên dilê we bilerizîne. Lê ew ê ahenga bi wijdana we re be ku we şareze bike ji bo guhdarîkirina konsera Min a îlahî, û gelek ji we dê Min di forma ruhanî ya Îsa de bibînin.

27. Divê ez we agahdar bikim ku şiklê Îsa ne riya herî kamil e ku hûn ê min pê bibînin. Dema ku min di

demên berê de ji we re got, 'Hemû çav dê Min bibînin', min didan we zanîn ku hûn ê hemû rastiyê nas bikin, her çend divê ez ji we re bibêjim ku ez ê li gorî pêşketina her giyanekê xwe sînordar bikim. Lêbelê her ku hûn li ser pêlika kamilbûnê hildikişin, hûn ê bêguman Min di hemû rûmeta Min de bibînin.

28. Niha hewl nedin ku Min bi ti awayî xeyal bikin. Vê yekê bifikirin: eger ruhê we, her çend sînordar be jî, cewher e, ronahî ye — wê demê, Ruhê Gerdûnî yê Xudanê we, yê ku ne xwedî destpêk û dawî ye, dikare çi şiklî bigire? Ya ku nayê fêmkirin di nav rûpelên Pirtûka Min a Hikmeta Îlahî de bihêlin. (314, 69–70)

29. Di Peyva Min a 'Serdema Duyemîn' de, min we agahdar kir ku ez ê ji nû ve werim ba we, ku hêzên min ên giyanî dê bi min re dakevin. Lê mirovahiyê wateya Peyva Min bi awayekî rast fêm nekiriye an jî şîrove nekiriye.

30. Ji ber vê yekê her civateke olî li benda Min e di nav xwe de; ji ber vê yekê ew li bendê ne ku Min bi çavên xwe yên fannî bibînin; lêbelê, yên ku niha bi vî awayî li benda Min in, heman kes in ku berê înkar kiribûn ku Îsa Mesîh e û Wî wek xewnker didîtin.

31. Îro ez ji we re, şagirtên Min, dibêjim: ew dem dê were ku hûn ê Min di hemû rûmeta Min de bibînin. Wê demê, erd û nîştecihên wê dê bên paqijkirin, û fezîlet û bedewiya giyanê dê ji nû ve were sererastkirin. Êş dê ji holê rabe, û her tişt dê bibe bextewarî; ew ê ji bo we bibe 'rojek' bêdawî, bê dawî. Ma hûn naxwazin van kerametan bibînin? Ma hûn naxwazin ku zarokên we bi Ruhê Min re têkiliyê deynin û, ji guneh azad, bikaribin cîhanekî aştiyê biafirînin? (181, 74, 81)

32. Eger mirovahiyê fêm bikira ku çawa pêxembertiyên Serdema Yekem û 'Serdema Duyem' fêm bike, ew ê bi pêkhatina wan şaş nemaya. Heman tişt di 'Serdema Duyem' de qewimî dema ku Mesîh di nav mirovahiyê de ji dayik bû, çawa ku niha jî diqewime ku ez bi Ruhê hatime.

33. Cewherê hînkirina Min di her du serdeman de yek e. Ew we amade dike ku hûn ji vê jiyanê maleke hezkirî, her çend demkî be jî, çêkin, ku tê de mirov hev wekî bira û xwişk dibînin û bi hev re wisa tevdigerin, û germahiya biratiya rastîn nîşanî hev didin.

34. Ruhê jî amade bikin ku piştî vê jiyanê bikeve wan cîhan an warên ku Xudan ji bo zarokên Xwe amade kirine. Xwesteka Min ew e ku, gava hûn bigihîjin wan, hûn xwe wek biyaniyan hîs nekin, lê belê giyanîbûna we û têgihiştina we ya hundirîn divê we bikaribe ku hûn her tiştê ku hûn pê re rû bi rû dimînin wekî ku hûn berê li wir bûne, bibînin. Ger hûn jixwe li vir

bi riya duayê bi warê giyanî re girêdayî bin, dê di vê yekê de gelek rastî hebe. (82, 9–10)

35. Ez ew rêwî me ku li deriyên dilê we dixe. Ez dixim, û hûn nizanin kî ye; hûn derî vedikin û Min nas nakin. Ez mîna ew gerok im ku tê gundekî û kes wî nas nake, mîna biyaniyê ku dikeve welatekî xerîb û bi zimanê xwe nayê fêmkirin . Ez di nav we de wisa hîs dikim. Hûn ê kengê hebûna Min hîs bikin? Ey gel, hûn ê kengê Min nas bikin, çawa ku di dema xwe de Ûsiv ji aliyê birayên xwe ve li Misrê hat naskirin? (90, 1)

## ***Beş 4 –*** *Rêberî bi rêya Wehiyên Xwedayî*

### Çavkaniya Wêşan

1. 'Peyv' bi we re diaxive, Ewê ku her tim di Xwedê de bû, Heman Ewê ku di Mesîh de bû û yê ku hûn îro bi riya Ruhê Pîroz nas dikin; ji ber ku 'Peyv' Peyv e, Şerîet e, Peyam e, Wêhî e, Hîkmet e. Heger we 'Peyv' bi riya gotinên Mesîh bihîstibe û niha wê bi îlhama Ruhê Pîroz werdigire — bi rastî, ez ji we re dibêjim, ew dengê Xwedê ye ku we bihîstiye. Ji ber ku tenê Xwedayek heye, tenê Peyvek û tenê Ruhê Pîrozek heye. (13:19)

2. Ma tu dizanî çavkaniya wê ronahiyê çi ye ku di gotinên ji devê peyamberan de ye? Çavkaniya wê di qenciyê de, di hezkirina xwedayî de, di Ronahiya Gerdûnî de ye ku ji Xwedê derdikeve. Ew tîrêjek an jî çirûskek ji wê Ronahiya Gerdûnî ye ku jiyanê dide we — ew beşek ji hêza bêdawî ye ku hemû tiştan dihejîne û bi riya wê her tişt diheje, lêdide û bê navber rêya xwe dişopîne. Ew tiştê ku hûn jê re dibêjin ronahiya îlahî ye; ew ronahiya Ruhê Îlahî ye, ya ku giyanan ronî dike û zindî dike. (329, 42)

3. Di vê gavê de, Ewê ku her tim hatiye xilaskirina we, bi we re diaxive: Mesîh, soza xwedayî, yê ku di 'Serdema Duyemîn' de di Îsa de bû mirov, Peyva Xwedayî ya ku bû goşt; Ruhê hezkirinê, ronahiyê, şehrezayiyê, ku di tîrêjekê de kom bûye ku ruh, can û hişê mirov dihejîne da ku wî fêr bike ku ramanên Min ragihîne. (90, 33)

4. Ez Mesîh im, yê ku wan li vê dinyayê şopandiye, heqaret lê kiriye û kiriye bersûc. Piştî her tiştê ku we di dema 'Serdema Duyemîn' de di Îsa de li Min kiriye, ez têm ba we da ku careke din ji we re îsbat bikim ku min li we efû kiriye û ez ji we hez dikim.

5. We Ez bi tazî li xaçê çikandim, û bi heman awayî Ez vedigerim ba we; ji ber ku Ez Ruhê Xwe û Rastiya Xwe ji ber çavên we li piştê perdê riya-durûtiyê an derewê veşirî nakim. Lêbelê, ji bo ku hûn Min nas bikin, divê hûn pêşî dilên xwe paqij bikin. (29, 27–28)

6. Îro ez ji we re dibêjim: Va ye Mamoste — yê ku mirovan jê re

digot Rabiê ji Celîlê. Ez hînkirina ku her û her derbasdar e, hînkirina hezkirinê, didim we. Cejna ku ez îro we vedixwînim wê, ruhanî ye, çawa ku nan û şeraba jî wisa ne. Lê îro, wekî rojên berê û her dem, ez Rê, Rastî û Jiyan im. (68, 33)

## Cihên Wehiyê û Wergirên Wehiyan

7. Bînin bîra xwe ku Ez 'Peyva' Bav im; ku cewhera îlahî ya ku hûn di vê Peyvê de werdigirin, ronahiya ji vî Ruhê Afirîner e; ku min beşek ji Ruhê Xwe di hundirê her yek ji we de hiştiye.

8. Lêbelê gava ku hûn xizaniya li dora girseya ku di vê gavê de li min guhdarî dike, û sadeya odeya ku hûn tê de kom bûne dibînin, hûn bi bêdengî ji min dipirsin: 'Mamoste, çima Te ji bo peyama Xwe ya di vê demê de, yek ji wan perestgehên mezin an katedralan hilnebijart, ku li wir qurbankên dewlemend û merasîmên bi heybet, yên ku ji bo Te guncaw bûn, dihatin pêşkêşkirin?'

9. Ez bersiva wan dilan didim ku wisa li ser Xudanê xwe difikirin: ne mirov in ku min anîne nav vê xizaniyê. Min bi xwe ev wargeha nefsbiçûk li derdora feqîran a bajarê we ji bo xizmeta xwe hilbijartiye, da ku ez ji we re eşkere bikim ku ne heqdestek madî an pêşkêşiyên derveyî ne ku ez ji we dixwazim, lê belê berevajî vê yekê: Ez tam ji bo wê vegeriyame ku careke din xweragiriyê bixwînim, da ku hûn di nav wê de gihîştina ruhanîtiyê bibînin. (36, 24–25)

10. Hinek bi hebûna Min bawer nakin ji ber ku ew îşaretê bi xizanî û sadeya van cihên kombûnê û xwezaya ne-pozbilind a peyamberên ku ez bi riya wan Xwe didim nasîn, dikin. Lêbelê, eger ewên ku bi vî awayî guman dikin li ser jiyana Mesîh bixebitin, dê fêm bikin ku Wî tu carî li şan û şohret, rûmet an jî dewlemendiyê negeriya.

11. Dibe ku ev cih bi qasî ahîr û kayê ku ez di wan rojan de li ser wê ji dayik bûm, nefsbiçûk û sade bin. (226, 38–39)

12. Wisa nefikirin ku min ev netewe tenê di saeta dawî de ji bo wehya xwe ya nû hilbijartiye. Her tişt jixwe ji herheyîtiyê ve hatibû destnîşankirin. Ev ax, ev nijad, ruhên we ji aliyê Min ve hatibûn amadekirin, çawa ku dema hebûna Min jî ji aliyê îradeya Min ve hatibû pêşwext diyarkirin.

13. Min biryar da ku ez wehyên xwe di nav yên herî nefsbiçûk de, di nav wan kesên ku hiş û giyanên xwe paqij girtibûn, bidim destpêkirin. Piştre, min destûr da her kesî ku were ba min, ji ber ku li ser sifra min ne cudahî û ne jî tercîh heye. Gava Peyva Min ji vî gelî re hat şandin, di şêweyê xwe de sade û nefsbiçûk bû, ji we re gihîştî bû, lêbelê wateya wê, ku tijî zelalî bû, ji bo ruhê we kûr bû, ji ber ku Ez, her çend Ez xezîneyê hemû zanînê me jî, her tim bi awayekî sade û zelal Xwe diyar dikim û radixim. Ez ji bo tu kesî ne

raz im ; nehênî û raz zarokên nezanîna we ne. (87, 11–12)

14. Yên ku pêşî guh dan Min, karê Min wekî dar hesibandin, şaxên pêşîn jêkirin da ku wan li herêmên cuda biçînin. Hinekan hînkirinên Min baş şîrove kirin, lê yên din ji rê derketin.

15. Komanên ku di sîbera cihên hevdîtinê yên sade de kom dibûn, kêm bûn. Lê her ku hejmara wan zêde dibû û girse mezin dibû, min bang li wan kir ku yek bibin, da ku hemû xwe wek şagirtên Mamosteyekî yek bibînin û hînkirinê bi heman awayî bi cih bînin; da ku tov ne li gorî kêfa 'karkeran'*, lê belê li gorî Îradeya xwedayî were çandin.

** Amaje bi mesela Îsa ya 'karkerên di rezê de' ye.*

16. Li ber Keştiya Ruhanî ya Peymana Nû, girseyan sond xwar ku sernermî, guhdarî û niyeta baş nîşan bidin; lê dema ku bager û bahoz bi hêza xwe ya tam lê dan û şaxên darê hejandin, hinek lawaz bûn, lê yên din saxlem û bêlerizîn man, û 'karkerên' nû fêr dikirin ku 'deştan' biçîn.

17. Hinekên ku mezinahiya vê wehyê nas kiribûn, dixwestin ji ya ku ez dixwazim kûrtir bikevin nav sirên min, da ku zanîn û hêzekê bi dest bixin ku wan bike serdestê kesên din; lê di demeke pir kurt de ew rastî dadweriya min hatin.

18. Yên din, ên ku nekarîn mezinahiya vî karî di paqijî û sadebûna wî de bibînin, ayîn, sembol û merasîm ji mezheb û dêrên din wergirtine, bi wê baweriyê ku ev ê cidiyetê bide eşkerekirinên min. (234, 27–30)

19. Ji dema ku ev wehyet dest bi eşkerekirinê kir, ruhê we bi hînkirina min ronî bûye, her çend bêbawer jî hebûn — hem di nav kesên ku hişê xwe perwerde kirine û hem jî di nav kesên biperwerde û nezan de.

20. Ji bo înkarkirina vê wehyê çendîn delîl hatine pêşkêşkirin! Ji bo tunekirina vê Peyvê çendîn hewldan hatine kirin! Lêbelê tiştekî pêşveçûna peyama min ranewestandiye — berevajî vê yekê: çi qasî li dijî vê xebatê hatibe derketin, baweriya mirovan ew qasî zêdetir geş bûye, û çi qasî dem derbas bûye, hejmara wan kesên ku ez bi riya wan Peyva xwe digihînim, ew qasî zêdetir bûye.

21. Ji vê çi ders tê wergirtin? Ku hêza mirovî tu carî nikare rê li ber hêza xwedayî bigire ku armancên xwe pêk bîne.

22. Dema ku mirov li van cihên kombûnê diciviyan, wan her tim bêyî tirsa cîhanê, her tim tijî bawerî bi Hebûna Min a Pîroz û parastina Min dikir, û Min ji wan re îsbat kir ku baweriya wan li ser rastiyê ava bûye. (329, 28–30, 37)

23. Di nav vê civakê de komeke nû ya şandiyan derket, ku ji dilên sade û nefsbiçûk pêk dihat, lê bi hezkirin û baweriya şopandina Min tije bûn. Helbet, di nav wan de kêmîtiya Thomasekî nû, yê ku diviyabû bibîne da ku bi hebûna Min bawer bike — Pêtrekî nû, yê ku, her çend bi Min

bawer dikir jî, dê ji tirsa mirovan Min înkar bikira, û Yûhana Îskariotêkî nû, yê ku dê bi firotina Peyva Min û rastiya Min a bo pere û pesindayînê Min îxanet bikira, tunebû.

24. Girseyên ku vî gelî pêk tînin, zêde bûn û li seranserê bajar, herêm û gundan belav bûn; û ji nav vî gelî şandiyên rastî û dadweriyê, karkerên fedakar ên tijî kelecan ji bo hînkirina Xudanê xwe, û pêxemberên xwedî dilên pak ên ku rastî digotin, derketin. (213, 72–73)

25. Di wehyeta min a nû de, min her tişt guherand: cih û rêbazên ragihandinê, da ku nezanîn, şaşî û şaşfêmkirina ku wehyetên min ên berê rastî wan hatibûn, ji holê rake. Çawa ku roj li rojhilatê hildide û hûn wê di nîvro de li lûtkeya wê dibînin, û paşê temaşe dikin ku li rojavayê diçe ava, wisa ronahiya Ruhê Min jî bi demê re ji rojhilatê ber bi rojavayê ve çûye, da ku hûn rûmet û hêza Min bi cih, mirov an nijadên taybet sînordar nekin. (110, 9)

26. Ji bo Min bes e ku çend kes Min bibihîzin, ji ber ku ew ê sibê ji bo mirovên xwe şahidiyê li ser vê yekê bikin. Ez dizanim ku eger min bang li hemû mirovan bikira, piraniya wan nedihatiyan, ji ber ku ew bi karûbarên dinyayê mijûl in. Wan ê Min înkar bikirana û rê li ber mirovên xêrxwaz bigirta ku werin Min bibihîzin.

27. Li vir, di tenêtiya van cihên nefsbiçûk de ku ez xwe lê didim nasîn, ez dihêlim tovê xwe şîn bibe. Ez van dilên sade dikin civat, û gava ku ew ji qîrîna jiyana materyalîst dûr dikevin, ez ji wan re behsa evînê, ya Ebedî, Ruhê, û nirxên mirovî û ruhanî yên rastîn dikim, û bi vî awayî wan şareza dikim ku jiyanê bi riya Ruh bibînin, ne bi riya hestan.

28. Ez ji van dilên zarokane re dibêjim şagirt, û ew, yên ku tu carî xwediyê tiştekî nebûne, yên ku cîranên wan qet bala xwe nedaye wan, ji ber ku ez bangî wan kirime, bi dilxweşî hatine dagirtin û derbasî jiyaneke nû bûne. Ew bi wê bawerî û kelecana ku dikarin xizmeta cîranên xwe bikin, bilind bûne, ji ber ku Xudan wehiyên Xwe di nav wan de bi cih kiriye û riya hezkirinê nîşanî wan daye.

29. Dibe ku hinek wan înkar bikin û pê bikenin ji ber ku ew ji xwe re dibêjin şagirtên Îsa — lê bi rastî, ez ji we re dibêjim, heke ev kerem ji wan bê înkarkirin jî, ew ê dîsa jî bibin şagirtên Min. (191, 33–36)

30. Cîhan li benda dengê min e ku gazî wê bike; dilê mirovan, her çend ji baweriyê mirî bin jî, li benda dengê Mesîh e ku nêzîkî wan bibe û bibêje: 'Rabe û bimeşe'.

31. 'Mirî', 'kör', nexweş û pariyayî komeke pir mezin pêk tînin. Ez ê biçim ba wan, ji ber ku ewên ku ji aliyê ruhanî an fîzîkî ve diêşin, herî zêde ji hebûna min re vekirî ne. Kesên mezin ên vê cîhanê — ewên ku xwedî hêz, dewlemendî û şan û şewqetên dinyayî ne — bawer nakin ku pêdiviya wan bi Min heye û li benda Min nînin: Mesîh dikare çi bide wan, ji ber ku ew îdia dikin ku jixwe her tişt di destê wan de heye?

Belkî hin qenciyên ruhanî an cihek di heta hetayê de? Ev yek bala wan nakişîne!

32. Ji ber vê yekê min ev girseyên feqîran û yên ku di laş û giyanê de nexweş in, li xwe gerand, da ku hînkirina Xwe di nav wan de ragihînim; çimkî wan ez dixwestim, wan ez gerandim. Ji ber vê yekê, pir xwezayî bû ku dema hat ku ez xwe ji nû ve ji mirovahiyê re eşkere bikim, wan hebûna Min hîs bike. (291, 32–34)

## Wergihandina Wêhiyên Xwedayî

33. Her kesê ku ji vê wehyê ya bi rêya hêza aqil a mirovî guman dike, wekî ku statuya xwe ya serweriyê ya li ser mexlûqên din înkar dike tevdigere — wekî ku ew ruhê xwe înkar dike û naxwaze ji asta ruhanî û rewşenbîrî ya ku wî bi riya bêhejmar ceribandin, êş û têkoşînan bi dest xistiye, haydar bibe.

34. Redkirina wê yekê ku Ez bi riya hêzên we yên aqilî an jî ruhê we Xwe eşkere dikim, redkirina xwe ye û xistina xwe di asta mexlûqên jêrîn de ye.

35. Kî nizane ku mirov zarokê Xwedê ye? Kî nizane ku di hundirê wî de giyanek heye? Nexwe, çima bawer nekin ku divê yek an jî zêdetir rê hebin ku Bav û zarokên Wî bi hev re têkiliyê deynin?

36. Ji ber ku Ez Aql im, Ez bi riya hêzên we yên zîhnî bi we re diaxivim; ji ber ku Ez Ruh im, Ez bi ruhê we re diaxivim. Lêbelê, ewên ku wahiyê Min înkar dikin, çawa dikarin vê rastiyê fêm bikin û qebûl bikin, eger wan tu carî nexwestibe ku Min wekî Ruh bibînin û nas bikin? Di dilê wan de gelek nêrînên şaş geş bûne, wekî baweriya ku ez hebûneke îlahî me di şiklê mirov de ku divê bi sembol û wêneyan were temsîlkirin da ku bi rêya wan bi min re têkilî were danîn.

37. Bi sedsalan, ewên ku bi vî awayî li Min geriyane, fêrî bêdengiya wêne û peykerên xwe bûne, yên ku li ber wan dua dikin û rîtuelan pêk tînin, û di dilê wan de hêdî hêdî ew bawerî bi cih bûye ku tu kes ne hêja ye ku Xwedê bibîne, bibihîze an hîs bike. Bi gotina ku Ez bêdawî bilind im ku nêzîkî mirovahiyê bibim, ew bawer dikin ku rêz û heyraniya xwe pêşkêşî Min dikin. Lêbelê ew şaş in; çimkî her kesê ku îdia bike ku Ez ewqas mezin im ku bala Xwe bidim mexlûqên wek mirovahiyê yên biçûk, kesekî nezan e ku tiştê herî xweşik ê ku Ruhê Min ji we re eşkere kiriye înkar dike: nefsbiçûkî.

38. Heke hûn bi Mesîh bawer dikin, heke hûn îdîa dikin ku hûn Xiristiyan in, divê hûn fikrên wisa bêwate di dilê xwe de nehêlin, wekî ku hûn ne hêjayî wê ne ku Xudanê we nêzîkî we bibe. Ma we ji bîr kiriye ku baweriya we ya Xiristiyaniyê tam li ser wê delîla evîna xwedayî ava bûye, dema ku 'Peymana' Xwedê bû goşt? Çi nêzîkatiyeke din a berbiçavtir û mirovîtir dikaribû ji ya ku min destûr da wan bihîzin Dengê Min ê xwedayî, yê ku di gotinên mirovî de diyar bû, ji bo têgihiştina mirovên gunehkar û bedenî yên bi

giyanên tarî û hişên qels re guncawtir bûya?
39. Ev delîla herî mezin a hezkirin, dilnizmî û dilovaniyê bû ji bo mirovahiyê, ya ku min bi Xwîna Xwe mohr kir, da ku her dem li ber çavên we bimîne ku tu kes ji Min ne bêqîmet e, ji ber ku tam ji bo wan kesan bû yên ku herî zêde di nav herî, tari û fêlbaziyê de winda bûbûn, ku min kir Gotina Xwe bibe goşt û xwîna jiyanbexş a laşê Xwe birijînim.
40. Naxwe, çima heman kesên ku niha van hemûyan bawer dikin, hebûn û xuyabûna Min înkar dikin? Çima ew hewl didin îdia bikin ku ev ne mimkun e, ji ber ku Xwedê bêdawî ye û mirov pir biçûk, pir bêqîmet û nehewndar e? Bi rastî, ez ji we re dibêjim, yê ku di vê serdemê de wahiyeta min înkar dike, ew di 'Serdema Duyemîn' de jî hebûna min a li cîhanê înkar dike û herwiha evîna min û dilnizmiya min jî înkar dike.
41. Ji bo we, gunehkar, pir xwezayî ye ku hûn di gunehê xwe de xwe ji Min dûr hîs bikin. Ez, ji aliyê din ve, hîs dikim ku her ku hûn zêdetir gunehan dikin û her ku hûn giyanê xwe pîstir dikin, ji bo Min ew qas pêwîsttir dibe ku ez berê xwe bidim we, ronahiyê bidim we, destê xwe ji we re dirêj bikim, we sax bikim û xilas bikim.
42. Min dizanî ku eger ez careke din Xwe li zarokên Xwe eşkere bikim, dê gelek kes Min înkar bikin, û ji ber vê yekê min wê demê jî vegera Xwe ragihand; lê di heman demê de, min eşkere kir ku hebûna Min dê wê demê giyanî be. Lêbelê, eger hûn di vê yekê de dudil bin, bi şahidiya wan çar şagirtên ku gotinên Min di Mizgîniyan de tomar kirine, piştrast bibin.
43. Ez li vir im di Ruh de, Peyva Xwe ji 'ewrê' ronahîdar ji we re dişînim û bi riya van devkaran wê mirovî dikim — wek hînkirineke amadekarî ji bo wê eşkerekirinê ku hûn hemû dê bigihîjinê: diyaloga ji Ruh bo Ruh. (331, 1–10, 13)
44. Fikrên xwedayî bi riya peygamhanên min, yên ku di rewşeke ecşîtîyê de bûn, veguherîne gotinan; ev gotin, ku di hevokan de hatine yekkirin, hînkirineke ruhanî, Beş 64, ava kirine û danîne, ya ku tijî wehî û hînkirinên kamil e.
45. Ev Parêzvanê sozdar e; ev ew Ruhê Rastiyê yê pêşbîniyî ye ku dê her tiştî hînî we bike. Amadekarî jixwe dest pê dike; dem tên ku hûn ê hewcedarê Wî bibin, yê ku, ji ber ku di Ruhê Xwe de xwedî hêz e, dê bi bilindî û sadebûna dilê Xwe, bi şehrezayî û rehmê rêberiya we bike. (54, 51–52)
46. Hînkirina Min ji we re tê da ku ronahiyê bîne ser hişên we. Lêbelê, ji awayê ku ez di vê demê de hatime ba we şaş nemînin; pê re serê we tevlihev nebe, lêbelê nehêlin ku ew bibe tiştekî rûtîn jî.
47. Dema Ronahiya Min a Îlahî digihîje aqilê wî kesî yê ku wek devê Min xizmet dike, ew di nav lerzînan de tîr dibe ku vediguherin peyvên şehrezayî û hezkirinê. Çiqas pêpelûkên pêlikê ezmanî divê Ruhê